

Scinteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3521

Vineri 17 februarie 1956

6 PAGINI — 20 BANI

In pag. 2-3-4

Raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice la Congresul al XX-lea al partidului Raportul tovarășului N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

Pentru pacea, progresul și fericirea omenirii

Oamenii muncii din țara noastră și din lumea întreagă urmăresc cu atenție și cu un interes pasionat lucrările Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în care văd un eveniment de uriașă însemnătate istorică mondială.

Raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prezentat la Congresul al XX-lea al partidului, de către tovarășul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., este un document de o importanță capitală nu numai pentru mersul victorios al Uniunii Sovietice pe drumul comunismului, dar și pentru întregul lagăr al democrației și socialismului, pentru mișcarea comunistă și revoluționară, pentru toate popoarele iubitoare de pace și progres social.

Pătruns de la prima până la ultima literă de spiritul viu, înmoldat, al marxismului creator, raportul de activitate reprezintă un neprețuit îndreptar teoretic și un vast program de măsuri practice, sinteză a uriașei experiențe a glorioșului partid.

Urtașele succese obținute în U.R.S.S. în această scurtă perioadă pe linia dezvoltării neîntrerupte a economiei socialiste și a ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor sovietici, rezultatele rodnicilor negocierilor de pace ale politicii externe sovietice subliniază cu o mare forță justetea politicii P.C.U.S., faptul că el ține seama în permanență de cerințele actuale și elaborează la timp, pe baza științei marxist-leniniste, măsurile corespunzătoare acestor cerințe.

Analiza adâncă, profund științifică, bogat documentată a situației internaționale cu care începe raportul, tezele principale enunțate în acest domeniu au o însemnătate excepțională pentru înțelegerea desfășurării vieții internaționale nu numai în prezent, dar și în viitor.

Raportul prezintă ca principala trăsătură a epocii noastre este singura socialismului din cadrul unei singure țări și transformarea lui într-un sistem mondial. Capitalismul s-a dovedit nepuținător să împiedice acest proces de importanță istorică mondială. Existența concomitentă a două sisteme economice mondiale opuse — capitalism și socialism — facea ca legătura și dezvoltându-se în direcții opuse — este o realitate de neîgăduț.

Superioritatea sistemului economic socialist asupra celui capitalist este demonstrată prin fapte incontestabile. În ceea ce privește ritmul de creștere al producției industriale, cifrele citate în raport sunt revelatoare. În 26 de ani, Uniunea Sovietică și-a sporit producția de peste 20 de ori, în timp ce S. U. A., care au avut condiții deosebit de favorabile, au reușit să-și sporească producția numai de două ori și ceva. Republica Populară Chineză și celelalte țări de democrație populară au depășit de asemenea în măsură considerabilă starea capitalistă în ceea ce privește ritmul de creștere a producției industriale. Realizări importante în construcția socialistă a înregistrat și Iugoslavia.

Se desăvârșește irezistibil procesul istoric progresat al restrîngerii pozițiilor mondiale ale capitalismului și al largirii pozițiilor mondiale ale socialismului.

Dezvoltându-se pe baza deplinei suveranități și independenței, atât pe plan politic, cât și pe plan economic, țările lagărului socialist întrec de totădată colaborarea frățească dintre ele, îmbinând în chip fericit interesele fiecărei țări componente cu interesele întregului lagăr socialist. Cu cât va fi mai puternic întregul lagăr al socialismului — spune tov. Hrușciov — cu atât mai temeinic vor fi garantate libertatea și independența, înflorirea economiei și culturii fiecărei țări, care face parte din acest mare lagăr.

Poporul român, care s-a bucurat și prin acum de neîntreruptul ajutor sovietic, fără de care ar fi fost de neconceput realizarea succesorilor hotărâtoare obținute pe drumul socialismului, înțelege și prețuiește întreaga justete și însemnătate a acestei idei nobile. El va lupta cu și mai mare însuflețire pentru construirea socialismului în patria sa, contribuind activ la întărirea întregului lagăr socialist.

În contrast cu situația din lagărul socialist, economia capitalismului mondial se dezvoltă într-un mod extrem de înegativ și a devenit și mai nestabilă. Criza generală a capitalismului continuă să se adâncască. Capitaliștii au încercat să evite noi crize economice prin lărgirea neîntreruptă a producției de armament. În S.U.A. cheltuielile militare pe cap de locuitor au sosit în anul 1954—1955 de 70 de ori față de anul bugetar 1913—1914. Povara grea a înarmărilor a fost aruncată pe umerii oamenilor muncii. Paralel cu aceasta în țările capitaliste crește șomajul, iar salariul real al muncitorilor aflat în producție scade. Drept urmare piața internă nu numai că nu se lărgeste, ci diminuează, se restrînge relativ. Toate acestea arată evident că cursa înarmărilor nu vindecă boala capitalismului, ci o agravează.

Totodată cresc contradicțiile dintre statele capitaliste, se ascute lupta pentru piețe de desfacere și sfere de influență. Principala contradicție rămâne contradicția dintre Statele Unite și Anglia.

Analiza temeinică, științifică pe care raportul o face situației economice din țările capitaliste arată astfel că o serie de factori temporari, care au jucat un rol în dezvoltarea producției capitaliste după război, încep să-și epuizeze acțiunea lor stimulatorie. Orice ar încerca apotejele capitalismului să demonstreze că teoria marxistă a dezvoltării s-ar fi învechit, faptele îl des-

mint și anunță noi crize în țările capitaliste. În sfârșit, se adâncesc tot mai mult contradicțiile sociale din lumea capitalistă, se intensifică lupta clasei muncitoare, a maselor populare pentru drepturile și interesele lor vitale, pentru pace. Partidele comuniste, conducătorii devotați ai maselor în această luptă, își păstrează înaltă bimeritabilitate. Ascultarea evidentă a tuturor contradicțiilor capitalismului arată clar că el se îndreaptă în mod cert spre noi zguduiri economice și sociale.

Sub influența celor mai agresive cercuri ale imperialismului contemporan, cercurile conducătoare ale principalelor puteri capitaliste caută o cale de ieșire din aceste contradicții în desfișurarea curselor înarmărilor, în politica de ne poziții de forță. Aceasta înțelegerea desfășurării vieții internaționale, se conturează tot mai clar o nouă „axă” — Washington-Bonn. Totodată este limpede că lozincă „anticomunismului”, înghetarea de blocuri agresive camuflază pretențiile la dominația mondială ale unei anumite puteri.

Dar odată cu această direcție a evoluției evenimentelor, pe arena mondială s-a pus problema păcii. Aceasta o însemnătate hotărâtoare având creșterea forțelor socialismului și păcii, ale mișcărilor de eliberare națională.

Politiile politice externe a Uniunii Sovietice, Chinei Populare și a celorlalte țări socialiste s-au consolidat și mai mult, prestigiul și legăturile lor internaționale au crescut nemăsurat. Lagărul socialismului exercită o influență mereu crescândă asupra evoluției evenimentelor. A apărut un grup de state iubitoare de pace care au proclamat ca principiu neparticiparea la blocuri. S-a creat astfel pe arena internațională o vastă „zonă a păcii” ce cuprinde țări socialiste și ne-socialiste incluzând majoritatea populației omenirii.

O influență profundă asupra vieții internaționale a avut de asemenea activitatea intensă a celor mai largi mase populare pentru apărarea păcii — activitate de o amploare și un nivel de organizare fără precedent. În afară de comunisti — cei mai activi luptători pentru pace — numeroase alte cercuri sociale acționează de pe poziții antirăzboinice. Eforturile lor vor fi cu atât mai eficace cu cât vor fi mai unite. Viața pune la ordinea zilei problema unității clasei muncitoare, a sindicatelor ei, unitatea de acțiune a partidelor ei politice — a comunistilor, socialistilor și altor partide muncitorești. Interesele luptei pentru pace — se spune pe drept cu vînt în raport — se cer ca, lăsîndu-se la o parte acuzațiile reciproce, să se găsească puncte de contact și pe această bază să se elaboreze principiul de concurență.

Politica „de pe poziții de forță” nu a putut exercita presiuni asupra țărilor împotriva cărora era îndreptată; ea a dat faliment. Masele populare o resping ca pe o politică aventuristă, care agravează pericolul de război. În Europa și în Occident, cercuri burgheze influente, chiar dacă nu s'incumetă încă să arate față de dezvoltarea de către capitalism a unui război mondial ar însemna mormintul acestuia, recunosc de pe acum că lagărul socialist este de neînving.

Un important factor de slăbire a pozițiilor imperialismului îl constituie înfrîngerea suferită de el în Orient, unde se năruie temelile seculare ale colonialismului. În decursul ultimilor zece ani s-au desprins din jugul colonialismului peste 1.200.000.000 de oameni, adică jumătate din populația globului. China Populară și India au intrat în rîndul marilor puteri.

Țările lagărului socialist sînt hotărîte să ajute țările slab dezvoltate pe bază de egalitate și avantaj reciproc în progresul lor economic și consolidarea independenței lor. Puterile coloniale încearcă însă ca, sub paravanul așa-numitului „acord de țări slab dezvoltate”, să-și mențină sau să restabilească dominația. S.E.A.T.O., pactul de la Bagdad fiind nu numai grupări agresive, ci și o nouă formă de exploatare colonială. Înțelegînd acest lucru, popoarele vizate opun o rezistență înversunată participării la aceste blocuri. Ele privesc cu încredere crescîndă spre țările lagărului socialist și întăresc prietenia cu acestea.

Asa fiind pentru întărirea păcii și securității internaționale, Uniunea Sovietică constituie detașamentul de avangardă. Astăzi toată lumea știe că inițiativa de pace ale U.R.S.S. au devenit acel factor important care exercită o uriașă influență asupra mersului evenimentelor internaționale.

Ca urmare a eforturilor comune ale statelor și popoarelor iubitoare de pace, s-a ajuns pentru prima oară după război la o oarecare slăbire a încordărilor internaționale, ceea ce a făcut posibilă și intrarea conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Anumite cercuri încearcă însă să înmorminteze „spiritul Genevei”. Popoarele nu se pot împăca cu aceasta. Ele au văzut că Uniunea Sovietică a făcut mult pentru apropierea pozițiilor marilor puteri și ele consideră că acest este rîndul S.U.A., Angliei și Franței.

Există în prezent trei probleme deosebit de importante, a căror rezolvare este imperios cerută de popoare pentru a se asigura o pace trinită. Acestea sînt: securitatea colectivă în Europa, securitatea colectivă în Asia, dezarmarea. Sînt cunoscute propunerile constructive ale Uniunii Sovietice și ale țărilor lagărului socialist în aceste probleme. Un puternic răspuns au avut propunerile Uniunii Sovietice pentru stabili-

lirea de relații trainice de prietenie între U.R.S.S. și S.U.A. Este evident că dacă la baza relațiilor dintre aceste două mari puteri ar sta cunoștințele cinci principii ale coexistenței pașnice, aceasta ar avea o uriașă însemnătate pentru întreaga omenire. Tocmai de la acest fapt a pornit Uniunea Sovietică cînd a prezentat Statelor Unite propunerea cu privire la încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între U.R.S.S. și S.U.A.

Țările lagărului socialist acordă toată atenția dezvoltării multilaterale a legăturilor de afaceri și culturale cu toate țările. În opoziție cu lozincă nord-atlantică: „Să ne înarmăm!”, noi formulăm lozincă: „Să facem comerț!” — arată tovarășul N. S. Hrușciov.

Eforturile perseverente ale Uniunii Sovietice îndreptate spre slăbirea continuă a încordărilor internaționale, spre întărirea păcii se bucură de sprijinul milioanele de oameni simpli de pretutindeni.

De o mare valoare teoretică și practică sînt problemele principale ale actualului evoluții internaționale analizate în raport. Cu privire la coexistența pașnică a celor două sisteme raportul prezintă o înțelegere profundă a U.R.S.S. a acestui principiu nu este o manevră tactică, ci reprezintă principii fundamentale ale politicii sale externe.

Dușmanii păcii continuă să vînture ideea absurdă a „exportului revoluției” de către Uniunea Sovietică. Comunistii însă au considerat și consideră că instaurarea unei noi ordini sociale într-o țară sau alta este o chestiune internă a popoarelor acelor țări. Credința comunistilor că în trecerea dintre cele două sisteme va învinge socialismul, se întemeiază pe faptul că modul de producție socialist este categoric superior celui capitalist.

Omenirea are de ale ale între două căi — coexistența pașnică sau războiul cel mai distrugător. O a treia cale nu există. Tocmai de aceea dezvoltarea tuturor statelor la principiile coexistenței pașnice ar corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor.

Un răspuns clar aduce raportul la întrebarea pe care și-o pun milioane de oameni: este oare inevitabil un nou război? Analizînd schimbările importante petrecute în ultimele decenii, tov. Hrușciov arată că în actualul context, cînd există potențialul lagăr al socialismului, cînd există un grup de state mari care iau atitudine împotriva războiului, cînd s-a dezvoltat mișcarea muncitorească și există migrarea partizanilor păcii, rămîne în vigoare teza leninistă potrivit căreia, din moment ce există imperialismul se menține și baza economică pentru izbucnirea războaielor. Nu există însă o inevitabilitate fatală a războaielor. Imensa însemnătate a acestei preziceri este evidentă. Ea îndeamnă toate forțele care luptă împotriva războiului să fie foarte vigilențe, să se unească într-un front unit, convins că cu cit popoarele vor apăra mai activ pacea, cu atât sînt mai mari garanțiile că nu va fi un nou război.

Pornind de asemenea de la schimbările radicale intervenite pe arena internațională, raportul arată că se deschid perspective noi și în ceea ce privește creșterea unor țări și națiuni la socialism.

Este foarte probabil — se arată în raport — că formele de trecere la socialism vor deveni tot mai variate. Nu este însă obligator ca înfăptuirea acestor forme să fie legată în orice condiții de războiul civil. Se pune problema posibilității de a se folosi și calea parlamentară pentru trecerea la socialism. Într-o serie de țări capitaliste, clasa muncitoare, unind în jurul ei țărînimea muncitoare, intelectualitatea, toate forțele patriotice și dintr-o ripostă hotărîtoare a curentelor portuniste, are posibilitatea de a cuceri o majoritate în parlament și să transforme parlamentul într-un instrument al voinței poporului creînd condiții care să asigure înfăptuirea unor transformări sociale radicale.

Condiția indispensabilă și hotărîtoare în toate formele de trecere la socialism este exercitarea conducerii politice de către clasa muncitoare, în frunte cu partea ei înaltă.

Pentru comunistii din țara noastră, și pentru cei din toate țările, importante preziceri teoretice conținute în raportul tovarășului Hrușciov, a căror justete este limpede ca lumina zilei, constituie un îndemn la tratarea vie, dialectică, legată de realități și problemele pe care le pune viața.

Indicînd sarcinile de viitor ale P.C.U.S. în domeniul politicii internaționale, raportul pune la loc de frunte lupta activă pentru ca pacea și securitatea popoarelor, pentru stabilirea încrederii între state, urmîrind a obține transformarea atenuărilor realizate a încordărilor internaționale într-o pace trinită.

Popoarele lumii nu au desigur o dorință mai arzătoare decît cea exprimată în aceste cuvinte. Tocmai de aceea ele privesc cu nădejde spre Uniunea Sovietică care, sub înfeleptărea conducerea a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, va duce cu aceeași energie lupta pentru apărarea păcii pînă la victoria ei deplină.

Țara se pregătește de alegeri

Convorbire tovarășească despre treburile obștești

Cea mai mare parte a cetățenilor din circumscripția electorală raională nr. 127 îl cunosc bine pe candidatul lor, forjarul Matei Purcărăș de la fabrica „Manolehnică”. De aceea, cu prilejul împlinirii care a avut loc la Casa alegătorului din șoseaua Măgurele, raionul Lenin, unul dintre cetățenii din cartier, cazagiul Ion Tudoreanță, tovarăș de muncă al candidatului, a spus printre altele: „În cei 16 ani de cînd îl cunosc pe candidatul nostru, mi-am dat bine seama că e un muncitor iscusit și vrednic gospodăru. El a lucrat cu multă abnegație pentru ridicarea celor patru hale noi, la instalarea mașinilor moderne cu care e înzestrată acum întreprinderea noastră. Și, ceea ce este mai important, el se dovedește un fruntaș al luptei pentru sporirea productivității muncii — sarcină de seamă trasată de cel de-al doilea Congres al partidului nostru”. Problemele cartierului au fost larg dezbătute în adunare.

„În ultima vreme cartierul nostru și-a schimbat mult înfățișarea — a spus gospodina Maria Conciu. Acum avem străzi pavate, lumină electrică, fabrica de hîrtie și celuloză și-a electricat și rețeaua noastră de democrat-popular. Mai sînt însă lucruri de înfăptuit și stătu popular are nevoie de deputați vrednici care să ajute la rezolvarea problemelor gospodărești încă neimplinite. În ce ne privește trebuie ca în producție și pe țărîm obștească să muncim cu toate puterile, să dăm viață noului cincinal.”

În discuție: Tov. Aurel Nițulescu, de la uzinele „Bella Brainer”, candidatul circumscripției orașenești nr. 19, discută cu cetățenii la Casa alegătorului nr. 2 din Orașul Stalin.

De vorbă cu alegătorii

Zilele acestea, în întreaga țară candidații ai Frontului Democratice Populare se înfinesc cu alegătorii lor pentru a discuta realizările statului popular, obținute cu sprijinul cetățenilor; despre munca pe care o vor desfășura împreună de acum înainte pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de cel-de-al doilea Congres al partidului pentru dezvoltarea orașelor și satelor țării.

În discuție: Tov. Aurel Nițulescu, de la uzinele „Bella Brainer”, candidatul circumscripției orașenești nr. 19, discută cu cetățenii la Casa alegătorului nr. 2 din Orașul Stalin.

Rodnică activitate a agitatorilor

BACAU (cosp. „Scinteii”). — La fabrica de hîrtie și celuloză „Steaua Rosie” din Bacău se fac intense pregătiri în vederea alegerilor.

În toate secțiile fabricii au loc săptămînal convorbiri ale agitatorilor cu prilejul cărora agitatorii vorbesc despre realizările statului democrat-popular. La o convorbire lîntă recent agitatorul Gheorghe Chirîță a arătat, folosind exemple concrete, cum s-a îmbunătățit nivelul de trai al muncitorilor de la fabrica „Steaua Rosie”. El a arătat, printre altele, că de la ultimele alegeri pentru săturile populare și pînă acum s-au construit cu ajutorul statului 44 locuințe individuale pentru muncitorii din fabrică, iar pentru muncitorii s-a construit un cămin prevăzută cu dormitoare spațioase, bibli-

otecă, sală de lectură etc. Agitatorul arăta că pentru îmbunătățirea continuă a nivelului de trai, muncitorii, tehnicienii și inginerii din fabrică trebuie să lupte cu mai multă hotărîre pentru creșterea continuă a productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității hîrtiei. Participanții la convorbire și-au dat angajamentul să muncească cu toată forța pentru aplicarea în viață a hotărîrilor celui de-al II-lea Congres al partidului.

Ziarul de uzină publică numeroase știri despre desfășurarea întrecerii socialiste în cinstea alegerilor.

În aceste zile cei 160 de agitatori din întreprindere au început să meargă în cartier din casă în casă pentru a populariza candidații F.D.P.

Cînd munca de agitație este neglijată

PETROȘANI (cosp. „Scinteii”). — Pregătirile în vederea alegerilor de deputați în săturile populare continuă să se desfășoare în toate localitățile din Valea Jiului. Din păcate însă acțiunile organizatorice nu sînt sprijinite pe toate de o susținută muncă de agitație.

În orașul Petroșani comitetul orașenească de partid a instruit agitatorii, însă ei n-au fost repartizați încă pe circumscripții electorale.

În majoritatea circumscripțiilor electorale din Valea Jiului „Casele alegătorilor” nu au un program de activitate.

O activitate nesatisfăcătoare desfășoară și organizațiile de partid de la Lunea, care abia au stabilit localurile pentru „Casele alegătorului”. Interesele bune desfășurări a campaniei electorale cer organizarea temeinică a muncii de agitație, îndrumare și control mai eficace din partea Comitetului raional de partid Petroșani.

Muncă rodnică pentru îndeplinirea sarcinilor celui de-al doilea cincinal

O nouă metodă de exploatare a fagului

În ultima vreme, la I.F.E.T.-urile Mineciu-Ungureni, regiunea Ploiești, și Brezoiu, regiunea Pitești, s-a experimentat o nouă metodă de exploatare a fagului — „în tranșieri”. Noua metodă constă în aceea că după doborîrea lor de crăci ei sînt transportați sub formă de trunchiuri la depozite intermediare. Aceste depozite amenajate la 1—2 km distanță de parchet, sînt înzestrate cu grupuri electrogene, ferăstrău electrice, gaze și iluminat electric. Aici se execută un complex de operații, începînd cu sortarea lemnului și terminînd cu confecționarea de traverse, lemn de construcții etc.

Folosirea metodei de scoatere a lemnului de fag din parchet în trunchiuri a dus la bune rezultate. Astfel, colectivi I.F.E.T.-urilor Mineciu-Ungureni a realizat o creștere a procentului de lemn de lucru de la 35% la 50%. Aici lucrează și muncitorii din grupurile electrogene, ferăstrău electrice, gaze și iluminat electric. Aici se execută un complex de operații, începînd cu sortarea lemnului și terminînd cu confecționarea de traverse, lemn de construcții etc.

Stadiul lucrărilor pe șantier este înaintat. Lucrările de captivitate interioară a furnalului cu cărămidă de șamoașă sînt terminate în procent de 50%. Aici lucrează și muncitorii din grupurile electrogene, ferăstrău electrice, gaze și iluminat electric. Aici se execută un complex de operații, începînd cu sortarea lemnului și terminînd cu confecționarea de traverse, lemn de construcții etc.

Construcții furnalului de 700 m.c. obțin rezultate deosebite în întrecerea socialistă Zi de zi, vezi cum crește colosul de metal. Pe măsură ce agregatul se ridică, în aceeași măsură se construiesc și instalațiile auxiliare.

Stadiul lucrărilor pe șantier este înaintat. Lucrările de captivitate interioară a furnalului cu cărămidă de șamoașă sînt terminate în procent de 50%. Aici lucrează și muncitorii din grupurile electrogene, ferăstrău electrice, gaze și iluminat electric. Aici se execută un complex de operații, începînd cu sortarea lemnului și terminînd cu confecționarea de traverse, lemn de construcții etc.

O lucrare importantă a furnalului este construcția estacadei bucherelor. Pînă acum 85% din lucrările de turnare a betoanelor și de

Construcții hidrocentralei „V. I. Lenin” biruie greutățile iernii

BICAZ (cosp. „Scinteii”). — Deși în condițiile unei ierni geroase, construcții hidrocentralei de la Bicaz nu dau înapoi în fața greutăților. După străpungerea marelei tunel de aducțiune echipate de miner zoresc lucrul la excavarea și betonarea inelelor.

Aplicarea de către brigăzile de miniere a metodei graficului ciclic a făcut posibilă depășirea planului de execuție cu 38,5%. În prima decadă a lunii februarie înțrecerea între tunelul și fostul din nou echipat de echipa Eroului Muncii Socialiste Pașca Gavrilă, care și-a depășit sarcinile de producție

la excavarea inelelor nr. 218 și 222 cu peste 70%. Și la galeria superioară metoda de bază folosită de tunelieri este cea a graficului ciclic. Aici lucrează brigăzile conduse de Ilie Cîmpăneș și Petre Feher. În întrecere se situează în frunte brigada lui Ilie Cîmpăneș, care a excavat 62 m c și stierit peste planul decadal.

Executare a cofrajelor sînt terminate. Nu de mult au început de asemenea lucrările de sătură și asigurare a muncii decada a lunii februarie erau executate peste 30% din volumul lucrărilor.

O importantă lucrare este și aceea a captivității coperelor cu șamoașă. Din cei circa 600 m.c. de zidărie au fost terminate circa 75% din lucrările.

Cu multă însuflețire au muncii în întrecere obținerea acestor succese fierării de beton. În mod deosebit s-au evidențiat muncitorii Constantin Anoniș, zidarul Ștefan Alexandru și Nicolae Crăciun. În mod deosebit s-au evidențiat muncitorii Constantin Dumitrescu, Ion Ivan, Nicolae Manole, Pavel Aludosei și alții.

Economii, prin valorificarea deșeurilor

CLUJ (cosp. „Scinteii”). — Fabrica de mobilă „Libertatea” din Cluj se numără printre realizările recente ale regimului nostru de democrație populară. Muncitorii și tehnicienii acestei fabrici se străduiesc să sporească necontenit producția și productivitatea muncii, să reducă prețul de cost al mobilă.

Încă din prima lună a acestui an colectivul fabricii a pornit hotărînd la realizarea sarcinilor ce-i revin din noul plan cincinal. Astfel, planul producției marfă a fost realizat, luna trecută, în proporție de 107%, iar productivitatea muncii a crescut cu 18,5% față de sarcina planificată.

În ultimul timp muncitorii și tehnicienii de aici acordă o atenție deosebită folosirii deșeurilor lemnoase. În acest scop, directorul întreprinderii, Barbu Iuliu, și tehnicianul-șef, Ion Marlon, au studiat posibilitatea folosirii plăcilor de panou cu lemn de rășinoase și foioase, precum și confecționarea tablurilor ondulate din deșeurile lemnoase. Conducerea întreprinderii a stabilit o serie de măsuri tehnico-organizatorice care să asigure aplicarea cu succes a acestor procedee de valorificare a deșeurilor. Folosirea deșeurilor lemnoase, care înainte erau aruncate sau folosite în foarte mică măsură, a dus la posibilitatea colectării deșeurilor să economisească anual peste 800 m p de panou și peste 50.000 m p de furnel de fag.

Adunări festive consacrate aniversării luptelor ceferiștilor și petroliștilor

Ieri au avut loc în unitățile C.F.R. din Capitală și din țară adunări festive consacrate aniversării a 23 de ani de la luptele eroice ale ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933 împotriva regimului burghezo-mocresc, pentru libertate și un trai omeneșc.

În cursul dimineții ceferiștii de la Complexul „Grivița Rosie” au primit numeroase vizite. Delegațiile de pionieri și elevi au fost însoțite în vizita lor prin complex de tovarășii Alexandru Popescu, Dumitru Ștefănescu și Marin Mateescu, participanți la luptele din 1933. Ei le-au povestit fapte și înfăptuiri trăite în urmă cu 23 de ani. Vizitatorii au depus la placa comemorativă din incinta complexului coroane de flori.

După terminarea lucrului din schimb de dimineață, sute de ceferiști și invitați au luat parte la adunarea festivă organizată în cinstea zilei de 16 februarie. Tov. Vasile Popescu, prim-secretar al Comitetului raional Grivița Rosie al P.M.R., a evocat momente din luptele ceferiștilor din februarie 1933, conduse de partid. În lupta pentru trădarea în fapte a marelor sarcini ce le revin din Directivele celui de al doilea plan cincinal, ceferiștii Complexului „Grivița Rosie” au depășit planul pe luna ianuarie cu peste 12 la sută și au ridicat productivitatea muncii cu 6,26 la sută.

La adunarea festivă ținută la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie” din Iași a vorbit tov. Vasile Gracescu, prim-secretar al Comitetului orașenești Iași al P.M.R.

Înainte de adunarea festivă, peste 50 de studenți ai universității „A. I. Cuza” și ai Institutului Politehnic „Gheorghe Asachi” din Iași au vizitat Atelierele C.F.R., unde a lucrat Ilie Pintilie. Muncitorii din secția turnătorie a atelierei au vorbit studenților despre exemplul luminos de luptă al eroilor luptei clasei muncitoare — Ilie Pintilie.

Adunări festive consacrate eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933 au mai avut loc în toate centrele feroviare din țară.

(Agerpres)

Solemnitatea unor decorații

Joi la amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea unor decorații.

Au asistat tovarășii dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, C. Pirvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., Gh. Vidrăscu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, acad. M. Roller și alții.

Cu prilejul împlinirii vârstei de 75 de ani și pentru îndelungată activitate în mișcarea revoluționară a fost conferit Ordinul „Steaua R.P.R.”, clasa I-a, tov. Mihai Gh. Bujor și „Ordinul Muncii” clasa I-a tov. Ion Gh. Olteanu.

Cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani și pentru îndelungată activitate în mișcarea revoluționară a fost conferit „Ordinul Muncii” clasa I-a tovarășilor Ștefan Calimachi și Marin Ionescu.

Cu prilejul împlinirii vârstei de 50 de ani și pentru îndelungată activitate în mișcarea revoluționară a fost conferit „Ordinul Muncii” clasa I-a tovarășilor Pavel Ciocîrchi, Andrei Iacobovici, Martin Kôpf, Victoria Simandan și Constantin Tulescu.

După înmînarea înaltelor distincțiuni, tovarășii dr. Petru Groza a felicitat pe cei prezenți.

În numele celor decorați a răspuns tov. Mihai Gh. Bujor.

(Agerpres)

Pregătiri în vederea recensămîntului populației

ARAD (redacția ziarului „Flacăra Rosie”). — Pentru buna desfășurare a recensămîntului, în raionul Arad au fost luate din timp măsuri necesare. În perioada 26 ianuarie—8 februarie au fost ținute ședințe de instrucție cu 319 recenzi. Raionul a fost împărțit în 207 sectoare. De asemenea comitele raionale de recensămînt au distribuit deja la comune fișele de recensămînt și rechezitele necesare. Începînd de la data de 8 fe

CONGRESUL AL XX-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

RAPORTUL DE ACTIVITATE

al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

la Congresul al XX-lea al partidului

Raportul tovarășului N. S. Hrușciov, prim-secretar al C. C. al P. C. U. S.

(Continuare din numărul precedent)

2. Spre o nouă înflorire a culturii și științei sovietice!

Tovarăși! Poporul sovietic culege roadele profunde revoluții culturale înflorite în viața noastră. Nici o țară capitalistă nu dispune ca Uniunea Sovietică de atâtea școli, școli medii-technice, instituții de învățământ superior, institute de cercetări științifice, stații experimentale și laboratoare, teatre, cluburi, biblioteci și alte instituții culturale-educative. (Aplauze).

Situația învățământului public este un indiciu grăitor al succeselor pe care le-am dobândit în dezvoltarea culturii. În U.R.S.S. s-a înălțat învățământul general de șapte ani altă țară și la șase, iar în orașele cele mai mari s-a introdus în linii esențiale învățământul de zece ani.

Proiectul de Directive ale celui de-al șaselea plan cincinal prevede pentru următorii cinci ani înălțarea în linii esențiale a învățământului mediu general în toate orașele și în localitățile rurale. Aceasta este o sarcină din cele mai importante, pentru a cărei împlinire este necesară întărirea serioasă a bazei didactice și materiale a învățământului de cultură generală.

La noi se mai percepe o taxă neînsemnată pentru învățământul în clasele superioare ale școlilor medii, în școlile medii speciale și în instituțiile de învățământ superior. Pentru a crea cele mai favorabile condiții în vederea împlinirii învățământului mediu general și pentru ca tineretul să poată urma studiul superior s-a hotărât ca, începând din anul școlar, taxa de studii să fie desființată. (Aplauze).

O lipsă serioasă a școlii noastre o constituie o anumită ruptură a studiilor de viață, o insuficiență pregătire a absolvenților pentru activitatea practică. Deși în Directivele Congresului al XIX-lea s-au prevăzut pentru cel de-al 5-lea cincinal măsuri în vederea polihedrării școlii, această chestiune progresează foarte încet. Mulți lucrători ai învățământului public și al Academiei de științe pedagogice se ocupă încă cu discuții generale despre folosirea învățământului polihedric și nu fac nimic pentru împlinirea lui practică.

Este necesar să se treacă mai repede de la vorbe la fapte. Pentru a întări legătura dintre școală și viață este necesar nu numai să se introducă în școli predarea unor discipline noi, care să ofere bazele unor cunoștințe în domeniul tehnicii și producției, ci, totodată, este necesar ca elevii să fie educați sistematic pentru muncă, în întreprinderi, în colhozuri și sovhozuri, pe terenuri experimentale și în atelierelor școlare. Programul de învățământ al școlii medii trebuie reorganizat în direcția unei mai mari specializări în producție, pentru ca tinerii și tineretele care termină școala de zece ani să dispună de o bună pregătire generală care să le deschidă calea spre cea superioară și totodată să fie pregătiți pentru activitatea practică, deoarece o mare parte a absolvenților va intra neîntârziat în cimpul muncii, în diferite ramuri ale economiei naționale.

În cel de-al șaselea cincinal țara noastră va face un nou pas important înainte pe calea creării unei puternice baze materiale de producție a societății comuniste. Trebuie însă să soluționăm și problema creării tuturor premizilor tehnice necesare pentru împlinirea acestei trecuri istorice de la faza inferioară a comunismului la faza superioară. În această ordine de idei trebuie să ne oprim asupra unuia din problemele educării tinerii noastre generali, care are o uriașă importanță socială.

Ca urmare a războiului, la noi sînt multe văduve cărora le-a revenit sarcina complicată a educării copiilor. Sînt de asemenea destule familii în care ambii părinți lucrează în producție sau în instituții și care nu pot să se ocupe de educarea copiilor lor decât pe apucate. Din cauza acestei situații, mulți copii sînt lăsați în grija vruncii rude sau a vecinilor, iar unora nu sînt deloc supravegheați. Ca urmare, mulți copii sînt lăsați de capul lor și aceasta nu rareori are urmări rele. Fărăte, familia și școala au fost și rămîn principalele locuri de educare socialistă a copiilor. Dar nu ne putem limita la aceasta.

Dacă vom privi într-un trecut nu prea îndepărtat vom vedea că în afara școlii teoretice, clasele dominante aveau un sistem al lor de educare a tinerii generații, care corespunde orînduirii și spiritului vremii de atunci. Școala, crea instituții speciale pentru copii în care, în conformitate cu interesele claselor avute, era pregătită tînăra generație. Acestea erau școlile de pași, școlile de caedii, institutele pentru fetele de nobili și altele. În aceste instituții închise, copiii căpătau o educație aristocratică.

Tara socialistă poate și trebuie să organizeze educația copiilor înfinit mai bine și mai desăvîrit, deoarece trebuie să formăm nu o castă de aristocrați, profund ostilă poporului, ci constructori ai societății noi, oameni cu suflet mare și cu idealuri înalte, devotați fără margini poporului lor care pășeste în avangarda întregii omeniri progresiste. (Aplauze prelungite).

Cum să păm în mod practic la soluționarea acestei probleme? După cît se vede, este nimerit să se treacă la construirea de școli-interne (asupra denumirii mai trebuie să ne gîndim) care să fie situate în apropierea orașelor, în localități climatice, în regiuni împădurite, favorabile sănătății. În astfel de școli trebuie să fie clase luminoase și spațioase, dormitoare bune, cantine bine amenajate, ele trebuie să dispună de centre utilizate cu grijă pentru ca felul de activități extracurculare, care să creeze toate condițiile pentru dezvoltarea fizică și spirituală multilaterală a tînărului cetățean al țării sovietice. În aceste școli-interne, copiii trebuie să fie primii exclusiv pe baza dorinței exprimate de părinți. În aceste școli-interne copiii vor rămîne tot timpul, iar părinții se vor putea întîlni cu ei de sîrbători, în vacanță și în perioadele cînd nu sînt lecții. Pentru aceste școli trebuie să fie selecționați educatori buni, care să corespundă înaltei meniri de ingineri ai sufletelor tinerii generații.

Condițiile materiale de primire în aceste școli trebuie să fie, cel puțin la început, diferitele. Copiii ai căror părinți nu au cîștiguri prea mari sau care sînt împovărați cu o familie numeroasă trebuie să fie întru totul în grînașul statului. Părinții care au cîștiguri mai mari vor trebui să plătească o anumită sumă pentru educarea copilului în internat. În slrșit, o anumită parte a părinților poate lua asupra sa acoperirea integrală a cheltuielilor suportate de stat pentru educarea copilului în școala internat.

Cu greu poate fi apreciată la întreaga ei valoare imensă însemnătatea acestui sistem de educație. Pentru această operă nu trebuie să ne preocupăm mijloace și eforturi, căci ele vor fi compensate însuși (Aplauze).

Concomitent trebuie să trecem la soluționarea unei alte uriașe sarcini educative: asigurarea educării în creșele și grădinițele de stat a tuturor copiilor de vîrstă corespunzătoare ai căror părinți o doresc. Pentru soluționarea deplină a acestei sarcini va fi nevoie de mult timp, dar încă în acest cincinal trebuie să trecem la rezolvarea ei pe scară largă. La construirea și întreținerea creșelor și grădinițelor de copii în localitățile rurale trebuie să participe nu numai organele de stat, ci și colhozurile. Grijă pentru educația copiilor în internat. În slrșit, o anumită parte a părinților poate lua asupra sa acoperirea integrală a cheltuielilor suportate de stat pentru educarea copilului în școala internat.

În țara noastră s-a desfășurat o muncă uriașă de pregătire a specialiștilor pentru toate ramurile economiei naționale. În anii celui de-al 5-lea cincinal au absolvit instituțiile de învățământ superior din Uniunea Sovietică, peste 112.000 de specialiști, adică cu 72% mai mulți decît în cel de-al 4-lea cincinal. Totodată s-a extins pregătirea de specialiști în instituțiile de învățământ superior, serale și fără frecvență; în anul celui de-al 5-lea cincinal instituțiile de învățământ superior serale și fără frecvență au pregătit peste 260.000 de specialiști — de 2,7 ori mai mulți decît în cincinalul precedent. S-a îmbunătățit pregătirea specialiștilor de calificare medie.

În ce privește aspectul cantitativ al problemei putem fi cu totul mulțumiți. Trebuie însă să acordăm o atenție serioasă nivelului calitativ de pregătire a specialiștilor. O deficiență mare o constituie legătura slabă a școlii superioare cu practica, cu producția, rămînerea în urmă față de nivelul actual al tehnicii. Tinerii ingineri și agronomi nu dobîndesc încă în instituțiile de învățământ superior cunoștințe suficiente în problemele economiei concrete și ale organizării producției. Practica în producție a studenților trebuie să fie îmbunătățită radical.

În țara noastră stă sarcina de a reorganiza activitatea instituțiilor de învățământ, de a face ca tineretul studios, absolvind cursurile unei școli, să aibă legătură cu viața, cu producția, cu

întreprinderi concrete, colhozuri, sovhozuri, să dobîndească acolo deprinderi necesare producției.

În această ordine de idei trebuie menționată repartizarea nejustă a instituțiilor de învățământ superior în țară. Instituțiile de învățământ superior sînt concentrate în special în orașe mari ca Moscova, Leningrad, Kiev, Tbilisi, Harkov, Baku, Tașent, Minsk și altele. Se observă o tendință nu spre repartizarea justă a acestor instituții de învățământ pe cuprinsul țării, ci, dimpotrivă, spre concentrarea acestor instituții în aceleași orașe. Această situație trebuie considerată vădit anormală. Se impune revizuirea sistemului de repartizare a instituțiilor de învățământ superior, pentru ca ele să fie situate în centrele de producție, în locurile unde se resimte cea mai mare nevoie de specialiști.

S-a creat la noi o situație cu totul intolerabilă în ceea ce privește repartizarea instituțiilor de învățământ agricol superior, majoritatea lor fiind concentrată în orașele mari. Ar fi indicat ca Ministerul Agriculturii și cel al sovhozurilor, Ministerul Învățământului Superior să studieze problema unei repartizări juste a instituțiilor de învățământ agricol superior pe cuprinsul țării. Un institut agricol trebuie, desigur, să dispună de 2.000-3.000 de ha. pămînt de ferme bine organizate, iar toate acestea gospodărie trebuie în cea mai mare parte să fie duse cu forțele studenților, în așa fel încît pregătirea lor în domeniul culturii generale și în cel teoretic să se îmbrace cu o practică corespunzătoare, pentru ca studenții să dobîndească deprinderile și experiența necesară pentru conducerea justă a agriculturii. (Aplauze).

Organizind noi instituții de învățământ agricol superior, de pildă, pe baza sovhozurilor, este necesar să se prevadă crearea unor condiții prielnice pentru o activitate rodnică a cadrelor didactice. Trebuie de acum să se treacă la rezolvarea problemei unei repartizări mai juste a instituțiilor de învățământ agricol superior.

Trebuie de asemenea să ne gîndim la repartizarea în așa fel a institutelor de medicină, precum și a celor pedagogice, în scopul îmbunătățirii pregătirii cadrelor medicale și didactice în republici, ținuturi și regiuni.

Trebuie extinsă considerabil rețeaua de institute de învățământ superior fără frecvență și serale, trebuie îmbunătățită activitatea lor. Trebuie create condițiile cele mai favorabile pentru învățământul muncitorilor, funcționarilor, colhoznicilor, fără scoaterea lor din producție, întrucît aceasta constituie una din căile sigure, verificate printr-o practică îndelungată, de pregătire a unor cadre calificate de ingineri și tehnicieni, buni cunoscători ai producției. Acum, cînd în fiecare an multe mii de tineri și tinerete care au terminat școala medie intră în industrie și agricultură, se creează posibilități uriașe pentru dezvoltarea învățământului superior fără frecvență, fără scoaterea din producție.

Oricît de straniu ar părea, totuși pregătirea de specialiști pentru diferitele ramuri ale economiei naționale este pînă în prezent determinată adesea nu de perspectivele de dezvoltare a acestor ramuri, ci în mare măsură de cererile nemulțumite și deseori instabile ale ministerelor și departamentelor. Aceasta are ca urmare faptul că, în timp ce într-o ramură a economiei și culturii se înregistrează un surplus de specialiști, într-o altă ramură se resimte o lipsă de specialiști. O mare deficiență o constituie de asemenea faptul că cadrele de specialiști pentru industrie și agricultură sînt pregătite fără a se ține seamă de particularitățile zonale ale țării, fără a se ține seamă de locul unde vor lucra ele, în cel fel de re-

ÎNTĂRIREA ȘI DEZVOLTAREA CONTINUĂ A ORÎNDUIRII SOCIALE ȘI DE STAT SOVIETICE

Tovarăși! Unul din rezultatele cele mai importante ale muncii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în perioada dintre congresele al XIX-lea și al XX-lea ale partidului este întărirea și sprijinirea fără pragel de către toate popoarele Uniunii Sovietice a politicii externe și interne a partidului comunist și guvernului sovietic își găsească expresia în toate faptele glorioase ale poporului nostru.

Baza de graniți a unității marilor politici a întregii societăți sovietice o constituie alianța de nezurind dintre clasa muncitoare și țărănime, fărînită de partid. Importanțele măsuri pe care partidul le înfăptuiește în domeniul industriei și agriculturii contribuie la ridicarea continuă a bunei stări a oamenilor muncii de la orașe și la sat, la întărirea legăturii economice dintre clasa muncitoare și țărănime colhoznică, la dezvoltarea activității creatoare a maselor populare.

1. Unele probleme ale politicii noastre naționale

Partidul comunist dă dovadă de grijă permanentă pentru întărirea și dezvoltarea prieteniei frățești între toate popoarele Uniunii Sovietice, deoarece această prietenie este baza de neclintit a țării orînduirii de stat sovietice.

În politica sa națională partidul a pornit și pornește de la indicația marelui Lenin că „numai o uriașă atenție față de interesele diferitelor națiuni în lătură terenul pentru conflicte, înlăturarea neîncrederea reciprocă...” (Vol. 33, pag. 349). Partidul nostru a reușit să înlătură neîncrederea reciprocă care a existat între popoarele Rusiei țariste, să unească toate popoarele Uniunii Sovietice prin legăturile de prietenie frățească tocmai pentru că întoideana el a dat dovadă de o profundă atenție față de interesele acestor popoare față de particularitățile și măsurile lor naționale, îmbinînd totuși acestea cu educarea oamenilor muncii de toate naționalitățile în spiritul comunității socialiste, al grijii pentru interesele generale ale statului. În consecință, națiunile în trecut asprite și înapoiate ale Rusiei vecine au obținut succese uriașe în dezvoltarea lor, devenind membri egali în drepturi în familia strins unită a popoarelor Uniunii Sovietice. Iată cîteva date care caracterizează dezvoltarea economiei naționale a republicilor unionale frățești. În comparație cu anul 1913, producția globală a întregii industrii aflate pe teritoriul R.S.S. Kazahbe a sporit în 1955 de 33 de ori, în R.S.S. Gruzînă — de 27 de ori, în R.S.S. Kirghiză — de 37 de ori, în R.S.S. Armeană — de 41 de ori, în R.S.S. Tadjikă — de 24 de ori etc.

Republicile noastre au obținut succese uriașe în dezvoltarea culturii naționale. Ca exemplu se poate lua creșterea cadrelor intelectuale naționale. Numai în comparație cu perioada înainte de război numărul specialiștilor cu studii superioare a crescut: în Kazahstan — de 3,8 ori, în Kirghiză — de 4,8 ori, în Tadjikistan și R.S.S. Moldovenească — de 3,4 ori, în Turkmenia — de 3,3 ori, în Estonia — aproape de trei ori etc. Numărul lucrătorilor științifici a crescut în această perioadă în Ucraina — de 1,5 ori, în R.S.S. Letonă și R.S.S. Azerbaidjană — de peste 2 ori, în Kazahstan — de peste 2,5 ori, în R.S.S. Estonă — aproape de 3 ori, în R.S.S. Lituaniană și R.S.S. Carolo-Fină — de peste 3 ori.

Dezvoltarea rapidă a economiei și culturii republicilor unionale pune la ordinea zilei unele probleme privind îmbunătățirea conducerii economiei naționale și a construcției culturale.

Înainte vreme, cînd în țară existau puțini specialiști, cînd într-o serie de republici cadrele erau slabe și nici nu existau atît de multe întreprinderi industriale, aproape toate întreprinderile erau conduse de ministerele unionale. Acum situația s-a schimbat: odată cu industria, în toate republicile unionale au crescut oamenii, s-au fărînit cadrele naționale, nivelul general de cultură al tuturor popoarelor U.R.S.S. a crescut simțitor. În aceste condiții noi metodele vechi de conducere a economiei necesită corective serioase. Lăsînd ministerele unionale conducerea generală, stabilirea sarcinilor de plan, controlul asupra îndeplinirii acestora, aprovizionarea cu utilaj, finanțarea investițiilor, trebuie în același timp lărgite simțitor drepturile ministerelor republicane.

În ultimul timp Comitetul Central al partidului a luat o serie de măsuri în această direcție. Dintre aceste măsuri fac parte, printre altele: crearea de ministere republicane, de exemplu al siderurgiei și al industriei cărbunului în Ucraina al industriei petrolului în Azerbaidjan, al metalurgiei neferoase în Kazahstan, transferarea către aceste ministere a tuturor întreprinderilor ramurilor industriale respective, aflate în republicile menționate. Rezultatul acestor măsuri a fost sporirea grații și specifică a industriei republicane în Ucraina ea dă în prezent 67% din întreaga producție industrială, în Kazahstan — 62%, în Azerbaidjan — 80%.

gîni, în ce fel de întreprinderi. Trebuie să se pună capăt cu hotărîre acestor lipsuri.

Tovarăși! Nici o orînduire socială nu este atît de interesată în dezvoltarea științei și nu oferă asemenea condiții pentru dezvoltarea ei ca orînduirea sovietică socialistă. Cu sprijinul permanent și activ al partidului comunist și guvernului sovietic, oamenii noștri de știință au obținut rezultate remarcabile într-o serie de ramuri ale științei, printre care fizica, geologia, matematica, mecanica, astronomia, zoologia, unele ramuri ale științelor agricole.

Într-un timp scurt, oamenii de știință sovietici au soluționat strălucit problema obținerii energiei atomice. Ei îmbogățesc resursele energetice ale țării noastre, crează cu succes pentru dezvoltarea economiei naționale și întărirea securității patriei noastre. Prin eforturile oamenilor noștri de știință au fost realizate creații atît de remarcabile ale gîndirii tehnice ca mașinile electronice de calcul, diferite aparate și mecanisme, se rezolvă cu succes altele probleme complexe ale dezvoltării științei și tehnicii. Permiteți-mi ca de la tribuna acestui Congres să exprim oamenilor noștri de știință recunoștința profundă a poporului pentru activitatea lor rodnică. (Aplauze prelungite, furtivoase).

Realizările științei sovietice sînt mari și incontestabile. Nu putem însă să trecem cu vederea faptul că în activitatea multora din instituțiile noastre științifice sînt lipsuri mari, că în anumite ramuri științei noastre a rămas în mod vădit în urmă față de cerințele crescînde ale economiei naționale, iar în unele ramuri — față de realizările științifice de peste hotare.

Una din cauzele acestor lipsuri este legătura slabă a multor instituții științifice cu practica, cu producția. Unele institute științifice studiază probleme care nu au o mare însemnătate practică, nu sintetizează experiența înaintată a construcției noastre. Rețeaua de institute științifice și stațiuni experimentale a fost repartizată fără a se ține seamă de condițiile economice și naturale. Numeroase institute de cercetări științifice și instituții de învățământ superior funcționează la mare distanță de bazele de producție. În special, la Moscova există trei institute științifice oceanografice și maritime — Institutul maritim de hidrofizică, Institutul de oceanologie al Academiei de Științe a U.R.S.S. și Institutul de oceanografie al serviciului hidrometeorologic; două institute de mine — al Academiei de Științe a U.R.S.S. și al Ministerului Industriei Cărbunului. Nu este oare acest număr cam exagerat pentru Marea Moscovei și colinele Vorobiov? (Risete în sală, aplauze). Trebuie schimbată această situație nejustă; institutele de cercetări științifice și institutele de învățământ superior să se apropie de baza lor de producție.

Este cu totul intolerabil faptul că instituțiile științifice ale Academiei de Științe, institutele de cercetări științifice departamentale și instituțiile de învățământ superior își duc activitatea în mod dispersat. Acest caracter dispersat și lipsa de coordonare în activitate împiedică concentrarea forțelor științifice pentru rezolvarea celor mai importante probleme tehnico-științifice, dau naștere unui paralelism dîmător, duc la o îrosire de mijloace, îngreunează introducerea realizărilor științifice și tehnice în economia națională.

Este necesar să se manifeste o grijă neîntreruptă pentru dezvoltarea culturii socialiste, să se urmărească cu perseverență progresul științei sovietice, să se ridice rolul ei în rezolvarea problemelor practice ale construcției comuniste. (Aplauze prelungite).

Este incontestabil că această experiență s-a dovedit a fi pozitivă: conducerea întreprinderilor a devenit mai concretă, mai operativă, inițiativa organizărilor republicane, răspunderea lor pentru activitatea industriei au crescut simțitor. Trebuie continuată munca în această direcție, ceea ce va contribui la o și mai mare desfășurare a inițiativelor creatoare peste tot locul, la consolidarea republicilor unionale, la întărirea continuă a prieteniei dintre popoarele țării noastre.

Se impune studiarea cu atenție și a altor cîteva probleme practice legate de dezvoltarea economiei republicilor unionale. Să luăm, de pildă, o astfel de problemă. Uneori se pot auzi reproșuri că în cutare republică veniturile colhoznicilor și colhoznicilor sînt incomparabil mai mari decît în republicile vecine. Nu putem, desigur, să nu încurajăm producția culturilor agricole a căror dezvoltare trebuie împinsă înainte. Dar această încurajare trebuie să se facă cu știința și aprobarea tuturor republicilor unionale, în interesul general. În acest scop trebuie studiată mai aprofundat economia fiecărei republici. De aceasta trebuie să se ocupe un organ alcătuit din reprezentanți ai naționalităților republicilor, care să aibă posibilitatea de a compara situația în diferitele republici și de a pregăti hotărîri bine fundamentate.

Un asemenea organ ar putea fi, de pildă, Comisia economică a Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S. Această comisie, alcătuită din reprezentanți autorizați ai tuturor republicilor și din economiști de seamă — cunoscători ai economiei republicilor și din studii cheltuielile de muncă pentru producția și diferite culturi agricole și pe baza acestor studii să pregătească propunerile pentru preluarea de colectare și de acțiune în problemele agricole. Propunerile comisiei s-ar discuta apoi în republicile unionale și, fiind aprobate acolo, s-ar remite organelor legislative și executive corespunzătoare. Atunci pentru toți va fi clar că dacă se iau anumite măsuri de încurajare în ceea ce privește o cultură agricolă sau alta, acest lucru este determinat de utilitatea economică, de interesele tuturor popoarelor țării noastre.

Sau să luăm problema repartizării fondurilor bugetare între republicile unionale. În esență aceste fonduri sînt repartizate just, deși trebuie să ne gîndim serios cum să ridicăm și aici rolul și autoritatea republicilor. Unii tovarășii se plîng că problema stabilirii alocațiilor pentru învățământ, ocrotirea sănătății, construcția de locuințe și de edificii de conștință în moduri diferite, construcția școlilor etc. nu a fost încă rezolvată în mod uniform. În consecință se practică uneori o disproporție prin amice explicabilă, în ceea ce privește volumul acestor alocații pentru unele republici.

Poate fi oare considerată normală o asemenea situație? Desigur că nu, și în primul rînd pentru că ea contrazice principiul relațiilor echitabile — condiții egale pentru toți. Ce însemnă însă în cazul de față condiții egale pentru toți? Însemnă un principiu comun pentru toți al repartizării fondurilor bugetare. Dacă un asemenea principiu va fi stabilit, proporțiile alocațiilor vor depinde de indici absolut obiectivi ca, de pildă, cheltuielile pe cap de locuitor sau pe cap de lucrător ocupat în economia națională. Se înțelege de la sine că nici aici nu se poate admite o nivelare.

Vorbînd despre necesitatea unei lărgiri a drepturilor republicilor unionale, trebuie să subliniem necesitatea principiului planificării centralizate. Trebuie să ținem întoideana minte că cea mai importantă condiție pentru dezvoltarea cu succes a țării noastre și a fiecărei republici a Uniunii Sovietice o constituie unirea eforturilor tuturor popoarelor U.R.S.S., o anumită centralizare a economiei noastre naționale îmbinată cu inițiativa și activitatea largă a republicilor. Planificarea constituie unul din cele mai mari avantaje ale sistemului economic socialist. Noi nu renunțăm și nu vom renunța nicodată la acest avantaj. Este vorba ca perfecționînd conducerea planificată a economiei naționale să se ține seamă cu atenție de nevoile economice ale republicilor unionale, de perspectivele dezvoltării economiei și culturii lor, să se sezeze și să se ia în considerație la timp tot ce apare nou în viața republicilor. Nu se poate admite o tutelare mărunțată a republicilor unionale. În cadrul planurilor precise ale economiei naționale pe întreaga Uniune ele trebuie să rezolve singure problemele concrete ale dezvoltării diferitelor ramuri ale economiei lor. Aceasta va întări și mai mult suveranitatea fiecărei republici, încrederea reciprocă dintre republici, va ajuta pe fiecare dintre ele să se desfoare din plin inițiativa în folosirea resurselor locale.

Socialismul nu numai că nu desființează deosebirea și particularitățile naționale, ci, dimpotrivă, asigură dezvoltarea multilaterală și înflorirea economiei și culturii tuturor naționalităților și popoarelor. De aceea este de datoriu noastră să nu neglijăm aceste particularități și deosebiri, ci să ținem seamă de ele în modul cel mai atent în întreaga noastră muncă practică de conducere a construcției economice și culturale.

În această ordine de idei trebuie vorba despre confuzia pe care o fac unii tovarășii în tratarea problemei naționale. Să luăm, de pildă, problema patriotismului sovietic și a internaționalismului. O deplină claritate în această problemă este im-

portantă nu numai pentru a duce just, în mod leninist, politica națională înălțurii țării noastre, ci și pentru a clădi în mod just relații cu oamenii muncii din celelalte țări, inclusiv țările întregului nostru lagăr socialist. Din păcate, există unii tovarășii care cred că dragostea față de patrie lor ar fi în contradicție cu solidaritatea internațională a oamenilor muncii și cu internaționalismul socialist. O asemenea interpretare jigneste sentimentele naționale ale oamenilor, nu contribuie cîtusi de puțin la întărirea colaborării dintre națiunile socialiste, la dezvoltarea solidarității internaționale a oamenilor muncii din toate țările.

Este cazul să amintim aici următoarele cuvinte ale lui Vladimir Ilici Lenin. În 1914, în toată primului război mondial, cînd țările Europei au fost inundate de valul lăbură al sovinișmului și naționalismului burghez, cînd partidul nostru a fost unicul partid care a ridicat sus steagul al internaționalismului proletar, conducătorul partidului, V. I. Lenin, scria: „Ne este oare străin nouă, proletarilor conștienți veltorosi, sentimentul național? Desigur că nu. Ne iubim țimba și patria, activăm mai mult decît oricine pentru a ridica masele muncitoare (adică 9/10 din populația ei) la o viață conștientă de democrați și socialisti” (Vol. 21, pag. 89 Ed. P.M.R.).

Îmbinarea organică a patriotismului socialist cu internaționalismul — iată baza ideologică a întăririi legăturii frățești dintre națiunile socialiste. După acest principiu s-a călăuzit și se va călăuzi partidul nostru în politica sa națională. Intensificînd educarea maselor în spiritul internaționalismului proletar, noi am lăcut și vom face totul pentru ca economia națională a tuturor republicilor unionale să crească și să se dezvolte, pentru ca să înflorească și mai mult cultura lor — națională în formă, socialistă în conținut. Totodată trebuie să dăm o ripostă hotărîtă tuturor manifestărilor ideologice burgheze, inclusiv naționalismul, să păzim puritatea ideologiei noastre comuniste, să muncim neîncetat pentru unirea și mai strînsă a popoarelor U.R.S.S., pentru întărirea continuă a marilor lor prieteni.

2. Dezvoltarea democratismului socialist. Perfecționarea aparatului de stat. Întărirea legalității sovietice

Perioada la care se referă raportul se caracterizează prin dezvoltarea continuă a democrației sovietice, prin creșterea activității creatoare a maselor largi de oameni ai muncii.

Numai în condițiile orînduirii socialiste au putut să apară și să se înfrățeze pe scară largă asemenea forme remarcabile de participare a poporului la rezolvarea problemelor importante de stat ca, de pildă, constituțiile oamenilor de frunte ai clasei muncitoare, țărănimii colhoznice și intelectualiștii, pe care Comitetul Central al partidului le convoacă la centru și în diferite ale localități. Dezvoltarea democrației sovietice ne-o arată și largă participare a colectivelor întreprinderilor la elaborarea și discutarea proiectelor celui de-al șaselea plan cincinal al întreprinderilor lor.

Măretele sarcini ale construcției comuniste cer o și mai mare spornire a activității și inițiativelor creatoare a oamenilor muncii, participarea largă a maselor populare la conducerea statului și întreaga gigantică muncă organizatorică-economică pe se desfășoară în țara noastră. Aceasta înseamnă că trebuie să dezvoltăm pe toate căile întru comunismul sovietic să înlăturăm tot ceea ce împiedică desfășurarea lui multilaterală.

Voi începe cu activitatea Sovietelor care după cum se știe, reprezintă baza politică a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Trebuie arătat că în activitatea Sovietelor au loc linsuri serioase, iar unora abateri directe de la normele și procedurile cuprinse în Constituția Sovietică. Se știe, de exemplu, că deputații sînt obligați să ia societatea de activitate lor în fața alegătorilor. Or, în ultimii ani, în diferite locuri s-a statornicit o practică greșită, care constă în aceea că deputații Sovietelor și Comitețele Executive dau societatea de activitate lor în fața populației numai de la caz la caz, mai ales în legătură cu campania electorală curentă. Constituția prevede, apoi, că deputatul în Soviet, care nu a justificat încrederea ce i-a fost acordată, poate fi revocat de către alegători. Această prevedere nu se aplică întoideana deputaților care nu au justificat încrederea alegătorilor. Sesuniile Sovietelor supreme ale republicilor unionale și autonome sînt convocate, de regulă, odată pe an în loc de două ori pe an, așa cum sunt prevădate Constituția.

Trebuie să se pună capăt unor asemenea lipsuri în activitatea Sovietelor, să se întărească legăturile lor cu alegătorii, să se respecte cu strictețe toate prevederile cuprinse în Constituție. Alenția Sovietelor trebuie îndreptată spre problemele concrete ale construcției economice și culturale; aceste probleme trebuie puse în mod sistematic în dezbateră sesunilor.

Un rol important în înfăptuirea sarcinilor construcției comuniste revine aparatului de stat sovietic. Pentru a perfecționa aparatul nostru de stat este un aparat cu adevărat popular. În aparatul de stat lucrează și de activitate de intelectuali sovietici — oameni devotați poporului lor, cauzei construcției comuniste. Prin intermediul aparatului sovietic se exercită funcțiile economic-organizatorică și cultural-educativă ale statului socialist și se înfăptuiește de asemenea sarcina întăririi capacității de apărare a țării noastre. Fără un aparat pus la punct, bine organizat, apropiat de popor și care funcționează cu precizie nu se poate conduce nici un sector al construcției socialiste. Iată de ce organizațiile noastre de partid sînt obligate să fie mai aproape de aparatul sovietic, să ducă muncă organizatorică și ideologic-educativă în rîndurile păturii largi a lucrătorilor ocupați în diferitele sectoare ale acestui aparat.

În conformitate cu principiile leniniste ale organizării muncii aparatului, Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Ministri al U.R.S.S. au înfăptuit în ultimii doi ani măsuri importante pentru simplificarea structurii, reducerea schemelor de personal și îmbunătățirea muncii aparatului administrativ și de conducere. Aceste măsuri au avut ca urmare faptul că aparatul administrativ și de conducere a fost redus, potrivit datelor existente, aproape cu 750.000 de oameni. Trebuie spus că totuși aparatul de conducere mai este încă peste măsură de mare, pentru întreținerea lui statul cheltuește fonduri imense. Societatea sovietică este interesată ca un număr mai mare de oameni să lucreze în sfera producției materiale — în uzine și fabrici, în mine și pe șanțiere, în colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri, acolo unde se creează avuția națională.

Trebuie continuată și de acum înainte munca de perfecționare a aparatului administrativ și de conducere. Aceasta nu este o muncă mecanică, ea trebuie să fie însoțită de simplificarea structurii lui, de îmbunătățirea întregii sale activități practice, de întărirea legăturilor sale cu masele, de atragerea unui larg activ de muncitori, colhoznici și intelectuali la opera de conducere a construcției economice și culturale. În aparatul nostru de stat există încă multe verigi inutile, care îndeplinesc paralele una și aceeași muncă. Mulți lucrători din ministere și departamente în loc să se ocupe de organizarea maselor de oameni ai muncii în vederea îndeplinirii hotărîrilor partidului și guvernului, continuă să stea în cancelarii, își pierd timpul cu scriplogie, cu corespondență birocratică. Trebuie dusă lupta cea mai nescurătoare împotriva birocratismului — această răcică intolerabilă care aduce un mare rău cauzei noastre comune.

În ultimii ani, partidul și guvernul au efectuat împărșirea unei serii de ministere, astfel încît concomitent cu reducerea efectivului lui total al aparatului administrativ și de conducere să se realizeze o apropiere a conducerii economice de întreprinderi, să obținem ca această conducere să devină mai concretă.

O mare însemnătate de stat au măsurile partidului pentru perfecționarea planificării socialiste. Printre aceste măsuri trebuie relevată îndeosebi reorganizarea efectuată a organelor de planificare, separarea planificării de perspectivă de cea curentă ceea ce permite să se elaboreze mai minuțios planurile economiei naționale și să se organizeze mai bine controlul asupra îndeplinirii lor.

Trebuie să spunem că planurile noastre nu reflectă încă pe deplin cerințele logii dezvoltării planice (proportionale) a economiei socialiste fapt datorită căruia în economia țării apar disproporții temporare, parțiale, care frînează într-o anumită măsură dezvoltarea unei serii de ramuri ale ei. Sarcina constă în a preveni viirea unor asemenea disproporții. În a asigura în măsură deplină dezvoltarea planică a economiei naționale. Organele noastre de

(Continuare în pag. 3-a)

Continuarea Raportului tovarășului N. S. Hrușciiov

(Urmare din pag. 2-a)

planificare și economice trebuie să studieze cu seriozitate și să traseze pentru o serie de cincinale perspectivele creșterii ramurilor conducătoare ale economiei naționale.

Este necesar să se acorde o atenție deosebită organizării juste a controlului asupra îndeplinirii hotărârilor partidului și guvernului. Ar fi greșit să se creadă că trebuie controlați numai lucrătorii neconștienți. Este necesar și un control asupra muncii oamenilor cinștii, deoarece controlul înseamnă, în primul rând, ordine, el disciplinează pe lucrători, fereste de greșeli, mărește răspunderea lor pentru munca ce le a fost încredințată.

Pină acum punctul cel mai slab în munca organizatorică a organelor de partid, sovietice și economice, centrale și locale, îl constituie organizarea nesatisfăcătoare a controlului îndeplinirii direcțiilor partidului și guvernului. Nici Ministerul Controlului de Stat al U.R.S.S. nu face față acestei sarcini. El înfăptuiește slab indicațiile leniniste cu privire la controlul de stat, nu ridică probleme mari ale perfecționării aparatului de stat.

Nu mai poate fi tolerată organizarea meșugărească a controlului îndeplinirii direcțiilor partidului și guvernului. Trebuie reorganizată în mod radical activitatea Ministerului Controlului de Stat al U.R.S.S., astfel încât acesta să studieze aprofundat problemele muncii aparatului de stat, structura lui, să verifice cum îndeplinesc diferitele verigi ale aparatului hotărârile partidului și guvernului, să ridice în fața guvernului probleme mari, principiale privind îmbunătățirea și raționalizarea muncii de conducere de către stat.

Comitetul Central al partidului a acordat și acordă multă atenție întăririi legalității socialiste. Experiența arată că dușmanii statului sovietic încearcă să folosească cea mai mică slăbire a legalității socialiste pentru activitatea lor mișcătoare, de subminare. Astfel proceda banda lui Beria, demascată de partid, care a încercat să soacă organele securității de stat de sub controlul partidului și puterii sovietice, să le pună deasupra partidului și a guvernului, să creeze în aceste organe o ambianță de ilegalitate și samavolnicie. În scopuri dușmănoase această bandă fabrica piese false de acuzare împotriva unor cadre conducătoare cinștii și a unor cetățeni sovietici de rând.

Comitetul Central a verificat așa-zisa „afacere de la Leningrad” și a stabilit că ea a fost montată de Beria și de acoliții lui pentru a slăbi organizația de partid din Leningrad, pentru a defăima cadrele ei. După ce a stabilit inconsistența „afacerii de la Leningrad”, Comitetul Central al partidului a verificat și o serie de alte cazuri îndoelnice. C. C. a luat măsuri pentru a face dreptate. La propunerea Comitetului Central, persoanele condamnate fără vină au fost reabilitate.

Din toate acestea Comitetul Central a tras concluzii serioase. A fost instituit controlul corespunzător din partea partidului și a guvernului asupra muncii organelor securității de stat. A fost efectuată o muncă considerabilă pentru întărirea cu cadre verificate a organelor securității de stat, justiției și procuraturii. A fost în întregime repus în drepturile sale și întărită supravegherea exercitată de procuratură.

Este necesar ca organizațiile noastre de partid, de stat și sindicale să vegheze cu vigilență la aplicarea legilor sovietice, să demască și să pedesească pe oricine va atenta la ordinea de drept socialistă și la drepturile cetățenilor sovietici, să surme cu asprime cea mai mică manifestare de ilegalitate și samavolnicie.

Trebuie spus că în legătură cu revizuirea și casarea unei serii de procese, unii tovarășii au început să manifeste o anumită neîncredere față de lucrătorii organelor securității de stat. Acest lucru este desigur greșit și foarte dăunător. Noi știm că în majoritatea lor covârșitoare cadrele celeștite noștri sînt formate din lucrători cinștii, devotați cauzei noastre comune, și avem încredere în aceste cadre.

Nu trebuie uitat că dușmanii au încercat întotdeauna și vor încerca și în continuare să împedice marea operă de construire a comunismului. Încercarea capitalistă a strecurat în țara noastră destul spion și diversioniști. Ar fi naiv să se creadă că acum dușmanii vor renunța la încercările lor de a ne dăuna în tot felul. Este îndeosebi cunoscut că cerurile reacționare dîntro-o serie de state capitaliste sprijină fațș activitatea de subminare împotriva țării noastre și fac paradă de acest sprijin. Este suficient să arăm că, începînd din 1951, S.U.A. alocă anual 100.000.000 dolari pentru activitatea de subminare împotriva țării noastre. De aceea trebuie să întărim prin toate mijloacele vigilența revoluționară în rîndurile poporului sovietic, să întărim organele securității de stat.

O uriașă cucerire istorică a partidului nostru o constituie faptul că în condițiile orînduirii socialiste au crescut oameni noi, constructori activi și conștienți ai comunismului. Ar fi însă greșit să se creadă că rămășitele capitalismului în conștiința oamenilor au și fost lichidate. În minunata și harnica noastră familie sovietică se mai întîlnesc, din păcate, persoane care nu participă la munca productivă, nu îndeplinesc o muncă utilă nici în familie, nici în societate. Se întîlnesc de asemenea persoane care înalcă cu rea credință regulile conviețuirii socialiste. Fără o participare a maseelor înșeși, numai prin măsuri administrative este cu neputință să se pună capăt unor asemenea fenomene anormale. Un rol important revine aici opiniei publice. Trebuie creată o astfel de atmosferă încît oamenii care înalcă normele de comportare, principiile moralei sovietice, să simtă că acțiunile lor sînt ostidite de întreaga societate. Imuabil trebuie să fie unul din principiile fundamentale ale Constituției noastre: „Munca în U.R.S.S. este o datorie și o chestiune de onoare a fiecărui cetățean capabil de muncă — după principiul: „cine nu muncește nu mîntnece”.

Datoria nestrămătată a organizațiilor de partid, sovietice, consomoliste și sindicale este de a duce activ munca nobilă de educare a tineretului sovietic și a tuturor oamenilor muncii în spiritul atitudinii socialiste față de muncă și față de proprietatea obștească. În spiritul măreților idei ale marxism-leninismului.

Tovarăși! Promovînd consecvent o politică de pace, partidul nostru consideră că una din principalele sale îndatoriri este de a întări neîncetat vîlzele și glorioasele forțe armate ale statului sovietic — armata, flota, aviația noastră, să le înzestreze cu tehnica cea mai înaintată, să ridice nivelul conștiinței politice și măiestria de luptă a electivilor lor. Poporul sovietic poate fi sigur că forțele sale armate, care ocrotesc cu vigilență munca pașnică a oamenilor sovietici, își vor îndeplini cu cinste datoria față de patria socialistă. (Aplauze furtunoase, prelungite).

*

Situația internă a Uniunii Sovietice este de neclintit și mai trainică ca orînd. Partidul comunist, poporul sovietic se mîndrește pe bună dreptate cu roadele bogate ale muncii lor pline de abnegație, cu rezultatele activității constructive din toate domeniile economiei și culturii. În același timp trebuie să ținem minte întotdeauna că V. I. Lenin ne-a învățat să ne nu multumim nicodată cu cele realizate, să ne concentrăm atenția și eforturile asupra sarcinilor nerezolvate.

Gigantica superioritate a sistemului economic socialist, ritmul rapid al dezvoltării producției sociale permit țării sovietice să rezolve într-un termen istoric cit mai scurt sarcina economică fundamentală a U.R.S.S., aceea de a ajunge din urmă și de a întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor. Îndeplinirea acestor sarcini va constitui garanția cea mai trainică și mai sigură a patriei noastre și a întregii mari comunități a țării noastre împotriva oricăror evenituații și surprize, va permite ridicarea bunei stări a poporului la o înălțime care se corespunde măreților țeluri ale societății socialiste. O etapă importantă pe calea îndeplinirii acestei sarcini este cel de-al 6-lea cincinal. Noi avem toate posibilitățile nu numai pentru a îndeplini ci și pentru a depăși noul cincinal. (Aplauze prelungite).

Se știe însă că posibilitățile nu înseamnă încă realitate. Pentru a transforma posibilitățile în realitate este nevoie de o perseverență și insistență muncii organizatorice din partea tuturor organizațiilor de partid, sovietice, economice, sindicale și consomoliste, este nevoie de serioase eforturi în muncă din partea întregului popor sovietic — din partea eroicelor noastre clase muncitoare, a glorioasei noastre țărâni colhozice, a intelectualității noastre populare. (Aplauze prelungite).

În domeniul politic intern principalele sarcini pentru anii următori sînt următoarele:

1. — Să lărgim cu perseverență și cu energie baza materială de producție a societății socialiste, să introducem în toate ramurile economiei naționale tehnica cea mai înaltă, cele mai noi realizări ale științei și tehnicii sovietice și din străinătate, experiența frunțășilor în producție.

2. — Pe baza progresului tehnic și, în primul rînd, a electrificării pe scară largă a țării, pe baza îmbunătățirii hotărâre a organizării muncii și producției, pe baza respectării riguroase a princi-

plului leninist al conteresării materiale a lucrătorilor în rezultatele muncii lor, să asigurăm creșterea necontenită a productivității muncii.

3. — Să reducem neîncetat prețul de cost al producției industriale și agricole, să introducem pe scară mai largă hozrasciolul în activitatea întreprinderilor industriale, a sovhozurilor și S.M.T.-urilor, să aplicăm un sever regim de economii, să reducem cheltuielile de muncă și de valori materiale pentru producția unității de produs, să îmbunătășim necontenit calitatea producției.

4. — Paralel cu îmbunătășirea hotărâre a situației în domeniul construcției capitale, să folosim în mod gospodăresc capacitățile de producție existente, să găsim și să mobilizăm mereu noi și noi rezerve existente în toate ramurile economiei naționale, în fiecare întreprindere și pe fiecare sanțier, în fiecare colhoz și sovhoz.

5. — Asigurînd și de acum înainte un ritm mai rapid de dezvoltare a industriei grele — temelia întregii economii socialiste — să lărgim considerabil producția mărfurilor de consum popular, să asigurăm necontenit dezvoltarea industriei ușoare și alimentare.

6. — Pe baza experienței colhozurilor, sovhozurilor și S.M.T.-urilor frunțășe să ridicăm pină la sfîrșitul celui de-al 6-lea cincinal producția anuală de cereale la 11 miliarde de puduri, să sporim considerabil producția de bumbac, sîcică de zahăr, în cartofi, legume și alte produse agricole. Să mărim producția de carne de două ori, de lapte — aproape de două ori, de lînă — cu 82 la sută.

7. — Să ridicăm necontenit bună starea materială și nivelul cultural al oamenilor muncii, să aplicăm în mod organizat hotărârile partidului cu privire la reducerea zilei de muncă, să înfăptuim un vast program de construcții de locuințe pentru oamenii muncii.

8. — Să perfecționăm necontenit munca aparatului de stat sovietic, să-l reducem și să-l înțitim, să stîrpic cu hotărîre birocratismul și țărăgăneala, să îmbunătășim munca de conducere a tuturor sectoarelor economiei naționale, urmărîndu-se ca această conducere să fie cit mai concretă, ca ea să ajute în mod practic întreprinderile, colhozurile, S.M.T.-urile și sovhozurile care rămîn în urmă să se ridice la nivelul celor frunțășe.

9. — Să desășurăm mai larg activitatea și inițiativa creatoare a milioanele de muncitori, colhoznici și intelectuali, să organizăm și să conducem în mod combativ întrecerea socialistă a întregului popor pentru îndeplinirea și depășirea celui de-al 6-lea plan cincinal.

10. — Să întărim necontenit marea alianță dintre clasa muncitoare și țărâna colhoznică, prietenia de nezdruccinat a popoarelor U.R.S.S., unitatea moral-politică a întregii societăți sovietice, să educăm masele de milioane de oameni ai muncii în spiritul patriotismului sovietic și al internaționalismului proletar, să le animăm și mai strîns în jurul gloriosului nostru partid comunist, în jurul steagului invincibil al marxism-leninismului. (Aplauze furtunoase, prelungite).

III

PARTIDUL

de a ridica și mai mult nivelul de trai material și cultural al oamenilor sovietici.

Partidul nostru comunist este partid de guvernămînt. De conducerea lui, de activitatea organizațiilor sale locale depinde într-o măsură hotărâtoare îndeplinirea cu succes a oricărei opere importante. Fiște că pentru înfăptuirea sarcinilor care au stat în fața țării era în primul rînd necesar să se depună o muncă intensă de mobilizare a organizațiilor de partid, să se dezvolte la toți comunistii un spirit de intoleranță față de lipsuri.

Plenarele C.C. al P.C.U.S., care s-au desășurat cu regularitate în perioada la care se referă raportul, au avut un rol extrem de important în viața partidului și a întregii țări. În cadrul acestor plenary, în fața întregului partid, a întregului popor, Comitetul Central a dezvăluit cu sinceritate și principialitate leninistă lipsurile serioase ce există în dezvoltarea agriculturii și industriei, a trasat căile de înlăturare a acestor lipsuri, căile de rezolvare a sarcinilor urgente ale creșterii continue a economiei naționale a țării, a nivelului material și cultural de trai al oamenilor muncii.

Supunîndu-se criticii lipsurile în construcția economică Comitetul Central a pornit de la premiza că partidul nu trebuie să se teamă să spună poporului adevărul despre lipsurile și greutățile mersului nostru înainte. Cine se teme să recunoască greșelile și slăbiciunile, acela nu este revoluționar. Noi nu avem de ce să ne ascundem lipsurile. Doarecă linia noastră generată este justă, construcția comunistă crește și învinge, iar lipsurile vor fi cu atît mai puțin cu cit masele vor fi atrase mai larg la lupta împotriva lor.

Comitetul Central a chemat organizațiile de partid să dezvolte pe toate căile critica și autocritica, să aprecieze critic rezultatele muncii depuse, să lupte hotărît împotriva autoîncetării, împotriva laudăroseniei și a înfumurării. Noi n-am fi avut multe din lipsurile împotriva cărora luptăm în prezent dacă la timpul său în unele verigi ale partidului nu s-ar fi răspîdit o stare de spirit de autoînlășire, nu s-ar fi făcut încercări de a înfrumuseța adevărata stare de lucruri. Critica și autocritica principială și deschisă — iată calea justă spre întărirea continuă a partidului, spre înlăturarea cit mai grabnică a lipsurilor, spre noi succese în toate sectoarele construcției comuniste.

Întărirea continuă a unității partidului și sporierea activității organizațiilor de partid au necesitat restabilirea normelor vieții de partid elaborate de Lenin, norme care în trecut erau adesea încălcate.

O însemnătate primordială a avut-o restabilirea și întărirea pe toate căile a principului leninist al conducerii colective. Comitetul Central al P.C.U.S. s-a străduit să fie exemplu în această privință. Pentru toți este evident cit de mult a crescut în ultimii ani rolul Comitetului Central ca conducător colectiv al partidului nostru. Prezidiul C.C. a devenit un organ colectiv care acționează cu regularitate și în al cărui cîmp vizual se află cele mai importante probleme ale vieții partidului și țării.

Luptînd pentru dezvoltarea pe toate căile a activității creatoare a comunistilor și a tuturor oamenilor muncii, Comitetul Central a luat măsuri pentru explicarea largă a modului marxist-leninist de a înțelege rolul personalității în istorie, C.C. a luat o atitudine hotărîtă împotriva cultului personalității, străin spiritului marxism-leninismului, cult care transformă pe un activist sau altul într-un erou făcător de minuni și în același timp micșorează rolul partidului și al maseelor populare, duce la scăderea activității lor. Răspîndirea cultului personalității a diminuat rolul conducerii colective în partid și a dus uneori la deficiențe serioase în munca noastră.

În „Internațională”, îmul nostru de partid, se spune: „Nimeni nu ne va aduce mîntuirea, nici Dumnezeu, nici vreun țar, nici vreun erou. Libertatea o vom cuceri cu propriile noastre mîini”. (Traducere textuală a versiunii în limba rusă — N.R.). (Aplauze furtunoase).

Aceste cuvinte inspirate ogîndesc în mod just, în chip marxist, rolul revoluționar, creator al maseelor, rolul colectivului. Poporul condus de partid, înarmat cu teoria marxistă, — iată forța măreț și de neînving, făuritorul vieții noi, făuritorul istoriei (Aplauze prelungite).

Înfăptuirea principiilor leniniste ale vieții de partid a dus la creșterea activității politice a organizațiilor de partid, la întărirea legăturilor lor cu oamenii muncii, la sporierea influenței lor asupra maseelor. Aceasta a sporit și mai mult forțele organizațiilor de partid, a ridicat incomparabil capacitatea lor de luptă în rezolvarea sarcinilor construcției economice și culturale.

Așa dar, din punctul de vedere al dezvoltării partidului nostru, perioada la care se referă raportul a fost o perioadă de întărire continuă a unității partidului, de întărire a rolului său politic și organizatoric, a influenței lui asupra maseelor. Partidul a elaborat un program desășurat pentru un nou avînt al economiei naționale și al bunei stări a oamenilor muncii, a mobilizat întregul popor la înlăturarea acestui program și a obținut succese importante pe toate fronturile construcției comuniste.

Dar și acum, cînd forța și prestigiul partidului nostru au fost ridicate la o înălțime fără seamăn, trebuie să ne ferim de orice altitudine de nepăsare și autoînlășire. Pentru a asigura mersul cu succes înainte trebuie să menținem într-o stare de puternică mobilizare toate organizațiile noastre de partid, să îmbunătășim și să perfecționăm neîncetat activitatea noastră muncă de partid. Și în primul rînd este necesar să ridicăm nivelul muncii organizatorice și ideologice a partidului.

2. Munca organizatorică de partid

În întreaga sa activitate organizatorică, partidul și Comitetul său Central pornesc de la indicațiile marelui Lenin că pentru a conduce cu succes țara este necesar să știi să convingi masele și să știi să organizezi în mod practic traducerea în viață a politicii partidului. Eforturile partidului urmăresc să asigure din punct de vedere organizatoric înlăturarea cu succes a sarcinilor care ne stau în fața, să ajute cadrele de partid să-și însușească arta organizării practice a muncii în toate sectoarele construcției economice.

De la venirea la putere a partidului nostru, Lenin a legat permanent munca de partid de activitatea economică. Celebrul plan G.O.E.L.R.O. care era un plan de dezvoltare economică, a fost demitat de cel de al doilea program al partidului. „Programul partidului nostru — a spus în legătură cu acesta Vladimir Ilici — nu poate rămîne numai un program de partid. El trebuie să devină un program al construcției noastre economice, deoarece altminteri nu este bun nici ca program de partid. El trebuie să fie completat cu un al doilea program de partid, cu planul lucrătorilor de rafecare a întregii economii naționale și de ridicare a ei la nivelul tehnicii moderne”. (Opere, Ediția rusă, vol. 3, pag. 482).

Trebuie să recunoaștem că timp de mulți ani cadrele noastre de partid au fost insuficient educate în spiritul unei înalte răspunderi pentru rezolvarea problemelor practice ale construcției economice. Aceasta a dus la larga răspîndire a metodelor cancelarist-birocratice de conducere a economiei, la faptul că mulți activiști de partid nu se ocupau cum trebuie de munca organizatorică în domeniul construcției economice, nu pătrundeau profund în economia cit înlocuiau adesea munca vie de organizare a maseelor prin vorbărie, o înecau într-un neîlămurit ocean de hîrtii.

Comitetul Central a chemat cadrele de partid, pe toți comu-

nștii să se îndrepte spre problemele conducerii concrete a construcției economice, să pună capăt atitudinii superficială față de economie, să intensifice studiarea tehnicii și economiei întreprinderilor industriale, a colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor, pentru a conduce în deplină conștință de cauză munca lor. Au început să fie supuși unei critici aspre activiștii de partid care, ca în trecut, se înlocuiau cu înlocuiau studiarea serioasă a problemii și munca organizatorică vie prin pâlăvrăgeală despre sarcinile economice „în general” și prin hîrtogărie. Nu puțini oameni, de teapa unor „Mitrofanușka” ai zilelor noastre”), care au preferat să se țină departe de munca adevărată, au fost eliberați din munci de conducere.

În urma măsurilor adoptate, organele locale de partid au îmbunătășit întrucliva activitatea organizatorică în sectoarele principale ale producției industriale și agricole. Munca lor de conducere a economiei a devenit mai practică, mai concretă, mai operativă.

Din păcate, în multe organizații de partid se tolerează și acum opunerea absurdă a activiștilor politici de partid, activiștii economice. Se mai întîlnesc, dacă-mi este permis să mă exprim astfel, „activiști” de partid care consideră că una-munca de partid și alta-activitatea economică și sovietică. De la acești „activiști” se aud chiar plîngeri că sînt ruși de așa-zisa muncă „pură de partid” și sînt și studiază economie, tehnică, agrolitică, să studieze producția.

Un asemenea mod de a înțelege sarcinile muncii de partid este profund greșit și dăunător.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice este partid de guvernămînt și tot ceea ce se face pe pămîntul nostru sovietic reprezintă un interes vital pentru partid în ansamblu și pentru fiecare comunist. Comunistul n-are dreptul să fie un observator indiferent.

Iată de ce partidul cere cadrelor de partid să nu rupă munca de partid de cea economică, să conducă economia concret, competent. Acest lucru nu înseamnă desigur ca funcțiile organelor de partid să se confunde cu funcțiile organelor economice sau ca organele de partid să se substituie organelor economice. Aceasta substituție ar veni în contradicție cu spiritul de răspundere, ar duce la lipsa de răspundere personală. Problema este ca obiectivul muncii de partid să fie organizarea și educarea maseelor, îmbunătășirea conducerii economice, creșterea neîncetată a economiei socialiste, creșterea bunei stări materiale a poporului sovietic, ridicarea nivelului său cultural.

Pentru a ridica munca organizatorică la nivelul sarcinilor care stau în fața partidului este necesar să perfecționăm pe toate căile aparatul de partid. În prezent el este încă greoi. În activitatea aparatului de partid mai există destul formalism, dăunător în orice treabă, dar cu deosebire intolerabil în munca cu oamenii. Adeșea lucrători calificați din aparat se ocupă nu atît cu munca organizatorică, cit cu stringerea a fel de fel de informații, date statistice și situații de care de cele mai multe ori ne putem dispensa. De aceea, în multe privințe aparatul lucrează în gol.

În munca organizatorică de partid esențialul este munca în mase, înțiruirea maseelor, organizarea maseelor la lupta pentru înlăturarea sarcinilor economice-politice trasate de partid. Nu ne mai putem împăca cu situația ca mulți activiști din aparatul de partid, în loc să fie zi de zi în mijlocul maseelor, să se închidă în cancelarii, să fabricie rezoluții, în timp ce viața trece pe lingă ei.

În această ordine de idei trebuie să vorbim încă și încă odăvit despre munca de conducere a colhozurilor, Partidul și guvernul au creat toate premisele materiale și organizatorice pentru un avînt rapid al agriculturii. Într-un timp scurt, mulți de colhozuri care în trecut rămîneau în urmă au devenit frunțășe. Dar dezvoltarea multor colhozuri se desășoară mai lent decît este necesar. Dacă luăm o ramură a agriculturii cum este creșterea animalelor vom vedea că în fiecare raion sînt colhozuri care au înregistrat mari succese în dezvoltarea creșterii animalelor, au sporit într-un singur an de 2-3 ori producția de carne, lapte. În același timp, în jurul acestor colhozuri există adesea gospodării codășe, cu indici extrem de scăzuți.

El bine, ce ne împiedică să folosim din plin rezervele agriculturii, în special în dezvoltarea creșterii animalelor? Principiul motiv constă în slăbiciunea activității noastre organizatorice.

Slăbiciunea conducerii se exprimă în faptul că mulți activiști raionali nu se ocupă concret de fiecare colhoz, conduc colhozurile în mod formal, incompetent. Ei acapă adesea din vedere probleme hotărâtoare — nu asigură planificarea justă a dezvoltării fiecărei gospodării în parte, desășoară încă slab munca de organizare a oamenilor. De aceea, deseori se întîmplă ca mijloacele nouli să-și croiască singure drumul, în virtutea mersului de sine.

Este oare normal să fie așa? Nu. Studiază esența experienței înaintate și apoi du-te într-un colhoz sau la o brigadă codășă și să faci totul pentru a introduce această experiență înaltă în producție, pentru a arăta colhoznicilor din exemplul acestei experiențe cum trebuie să se organizeze just munca. În activitatea de conducere, în aceasta constă esențialul.

Mai există activiști în posturi de conducere care pot fi trecuți în categoria unor „pierde vîră ocupații”. La prima vedere ei sînt foarte activi, și într-adevăr munceș mult, dar activitatea lor merge în gol. Ei își sedîșe „pină la al treilea cîntat al cocoșilor”, apoi dau o raită prin colhozuri, ocărășe pe codăși, convocă sedințe și rostesc discursuri generale și, de regulă, scrise dinainte, chemînd „să se treacă acest examen”, „să se birue toate greutățile”, „să se facă o colitură”, „să se justifice încrederea” etc. Dar oricît s-ar agita un astfel de conducător, la sfîrșitul anului se constată că lucrurile nu s-au schimbat în bine. Omul, după cum se spune, „a muncit de s-a spănit, dar tot n-a făcut nimic” (animație în sală).

Un mare rîu îl reprezintă și faptul că în activitatea practică a multor activiști de partid și din aparatul sovietic s-a înrăutăținat o atitudine lipsită de răspundere față de angajamentele luate. Dacă se va verifica cum își îndeplinesc angajamentele socialiste anumite regiuni, raioane, colhozuri, sovhozuri, se va constata o mare discordanță între vorbă și faptă. Dar măcar se verifică îndeplinirea acestor angajamente? Nu, de regulă, nu se verifică. Nimeni nu este răspunzător din punct de vedere material sau moral pentru îndeplinirea angajamentelor.

Trebuie să spunem că presa și posturile noastre de radio elogiază pe cei care își iau angajamente mari, dar trec sub tăcere nerespectarea lor chiar cînd existau toate condițiile pentru îndeplinirea lor. Trebuie să ridicăm simțul de răspundere al oamenilor pentru angajamente. Ți-ai dat cuvîntul, ține-l cu orice preț. După cum se spune: „Ai intrat în horă, trebuie să joci”.

Din cele de mai sus rezultă că trebuie să îmbunătășim în mod serios munca organizatorică, mai ales în raioane, să urmărim cu atenție munca cadrelor, creșterea lor, să le ajutăm și-și însușească arta muncii organizatorice în mase.

Partidul a acordat întotdeauna o mare importanță activiștilor de partid și al aparatului sovietic din verigile raionale, deoarece aci se hotărășește într-o mare măsură soarta îndeplinirii direcțiilor partidului și guvernului. În urma muncii intense desășurate de partid, în raioane s-au ridicat destule cadre bune, adevărați organizatori și conducători ai maseelor. Dar nu putem să nu vedem că în multe raioane nivelul muncii organizațiilor raionale nu corespunde nici pe departe cerințelor zilei de astăzi.

La timpul potrivit noi am vorbit cu totul îndreptățit de slăbiciunea cadrelor din S.M.T.-uri și a cadrelor colhoznice de conducere. Partidul a întărit aceste verigi, fiște, nu în asemenea măsură încît să se mulțumescă cu cele realizate; trebuie să continuăm această muncă. Dar, în condițiile actuale, cea mai mare slăbiciune a cadrelor se manifestă în veriga raională — în comitetele raionale de partid, în comitetele executiv-rationale — este slăbiciunea muncii organizatorice a comitetelor raionale de partid.

În prezent cînd în fața țării stau sarcini uriașe pentru dezvoltarea agriculturii, întărirea organizațiilor raionale cu cadre experimentale și capabile, a căpătai o importanță deosebită. Activiștii raionali lucrează doar nemijlocit în organizațiile de bază sătești, în S.M.T.-uri, colhozuri și sovhozuri, ei organizează pe oamenii care creează valori materiale. Prin urmare, de activitatea lor, depinde într-o mare măsură succesul întregii munci.

Trebuie să obținem ca în comitetele raionale de partid, în comitetele executiv-rationale raionale, în munca de conducere să fie comunisti bine pregătiți, organizatori energici ai maseelor, oameni care să cunoască producția. Fără să cunoască agricultura, conducătorii organizațiilor raionale nu vor putea îndeplini sarcinile care le stau în fața, nu se vor bucura de prestigiu în rîndul colhoznicilor, al lucrătorilor din S.M.T.-uri și sovhozurilor.

Construcția economică este una din cele mai importante laturi ale muncii noastre de partid. Activitatea lucrătorilor de partid cu

*) Mitrofanușka — flu de moșter, un trîntor prost crescut și ignorant — personaj din comedia satirică „Neisprăvitul” de D. I. Fonvizin.

(Continuare în pag. 4-a)

Continuarea Raportului tovarășului N. S. Hrușciiov

(Urmare din pag. 3-a)

muncă de conducere trebuie apreciată în primul rând după rezultatele obținute în dezvoltarea economiei, pentru al cărei mers înainte poartă răspunderea. Conducătorii care nu vor să înțeleagă acest lucru, care nu sînt în stare să fie în fruntea luptei pentru avîntul agriculturii, trebuie să fie înlocuiți din timp ca oameni insuficient pregătiți pentru munca de partid. Trebuie să continuăm munca de întărire a organizațiilor raionale ca cadre de conducere, alți prin promovarea unor activități locale care s-au ridicat în colhozuri și sovhozuri, cît și prin atragerea la muncă în raioane a unor oameni din orașe și centre industriale.

Se vede, tovarășii, că este necesar să crească și răspunderea materială a conducătorilor pentru munca încredințată, ca salariul lor să depindă într-o anumită măsură de rezultatele obținute. A fost înfapt să se deosebească salariul — premii și penalități — de rezultatul muncii — salariul trebuie să scadă. Unii pot spune că nu s-ar putea, pasă-mi-te, stabili un astfel de principiu la salarizarea activiștilor de partid, deoarece ei sînt chemați să se ocupe cu munca organizatorică de partid, cu munca ideologică, iar această muncă nu este legată direct de rezultatele activității economice. Dar se poate spune oare că munca organizatorică de partid este reușită dacă nu se răsfîrte pozitiv asupra producției? A desăvîșura munca organizatorică de partid și munca ideologică fără a le lega de sarcinile îmbunătățirii producției înseamnă a le duce în van.

Lipsuri în munca organizatorică de partid există nu numai în organizațiile de partid sătești, ci și în cele orașenești. Ce-i drept, în industrie în ansamblu lucrurile stau mai bine. Dar și aici, alături de ramuri și întreprinderi fruntașe există destule care rămîn în urmă. Una din cauzele rămîinerii lor în urmă stă în faptul că în organizațiile de partid ale acestor întreprinderi nu se duce o luptă energică pentru ceea ce este nou, înaintat, nu există o adevărată întransigență față de rămînera în urmă și față de inerție.

Nivelul muncii organizatorice de partid depinde foarte mult de măsura în care formele ei corespund sarcinilor ce sînt în fața organizațiilor de partid. De aici rezultă că trebuie să perfecționăm metodele de muncă și structura organelor de partid, adaptîndu-le la condițiile situației în schimbare. Aceasta se referă nu numai la organele locale de partid, ci și la Comitetul Central al P.C.U.S.

În perioada încheiată s-au luat o serie de măsuri în vederea întăririi cu cadre și reorganizării structurilor organelor de partid. Pentru a îmbunătăți munca organizatorică de partid la sate, Comitetul Central a scos în discuție necesitatea reorganizării structurilor comitetelor raionale sătești de partid. Au fost create grupe de instructori în frunte cu secretari ai comitetelor raionale de partid pe zone S.M.T. S-a avut în vedere că dacă secretarul comitetului raional de partid, instructorii pe zone S.M.T. vor avea sarcini concrete în ceea ce privește organizarea muncii politice de partid într-un anumit grup de colhozuri, aceasta va contribui la îmbunătățirea muncii colhozurilor. Așadar, această reorganizare era necesară.

Totuși, această reorganizare nu a dat pretutindeni rezultate pozitive. Care este cauza? Unii o văd în faptul că atunci cînd s-a creat funcția de secretari de comitate raionale de partid pe zone S.M.T. și au fost înființate grupele de instructori, primul secretar al comitetului raional a fost oarecum îndepărtat de conducerea S.M.T.-urilor și colhozurilor și că în virtutea acestui fapt ar fi fost slăbită conducerea generală a agriculturii în raion. Așa vorbește însă oamenii care ar vrea să se întoarcă la vechile metode de conducere, cînd în munca de partid la sate dădea multă lipsă de răspundere personală.

Conducînd just munca secretarilor și instructorilor pe zonele S.M.T., comitetele raionale de partid și primul secretar al comitetului raional vor putea să obțină o îmbunătățire a muncii organizatorice de masă în colhozuri. Și acolo unde reorganizarea a fost înfăptuită în mod just, ea a exercitat o influență pozitivă asupra îmbunătățirii muncii.

Cauza principală pentru care reorganizarea comitetelor raionale sătești de partid nu a dat pretutindeni rezultate mari este că într-o serie de raioane au fost confirmați ca secretari de comitate raionale și instructori ai comitetelor raionale pentru zonele S.M.T. activiști care, prin calitățile lor profesionale și politice, nu corespundeau cerințelor muncii de secretari și instructori de comitate raionale pe zone S.M.T.; în practică ei s-au dovedit a fi slabi.

Unii tovarășii spun că trebuie schimbă din nou structura comitetelor raionale de partid. La aceasta trebuie să ne mai gîndim. Ni se pare puțin probabil că ar fi util să procedăm la o nouă reorganizare. Este mai bine să se meargă pe calea întăririi cadrelor, selecționînd pentru funcțiile de secretari ai comitetelor raionale de partid, acolo unde acest lucru este necesar, organizatori buni, capabili să lucreze cu oamenii. Trebuie să mergem pe linia apropierei conducerii de partid de producție pentru a lichida pînă la capăt lipsa de răspundere personală în munca de partid.

Comitetul Central consideră că a devenit necesar să se îmbunătățească serios conducerea de partid a regiunilor și ținuturilor din R.S.F.S.R. Doar din R.S.F.S.R. fac parte 78 de ținuturi, regiuni și republici autonome, fiecare din ele deosebindu-se printr-o viață de condiții și particularități. Pentru a asigura o conducere mai concretă și mai operativă a regiunilor, ținuturilor și republicilor autonome din R.S.F.S.R. este nevoie de un organ special de partid la centru. În acest scop, Comitetul Central consideră necesar să creeze Biroul C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R.

În lupta pentru îmbunătățirea prin toate mijloacele a muncii organizatorice și politice de partid, Comitetul Central acordă o deosebită însemnătate selecționării și repartizării cadrelor, intensificării călăriei lor ideologice și ridicării calificării lor profesionale. Partidul se poate mîndri că a știut să crească, să educe și să călăzească din punct de vedere ideologic numeroase cadre pentru multilaterală muncă de partid, de stat și economică.

Ar fi însă nejust să nu vedem lipsurile și greșelile serioase din munca cu cadre. Este suficient, de pildă, să spunem că instituțiile noastre de învățămînt de partid pregătesc lucrători care nu cunosc de regulă bazele economiei concrete. Trebuie reorganizată pregătirea cadrelor în școlile de partid pentru ca, paralel cu studiul aprofundat al teoriei marxist-leniniste, cursanții să-și însușească cunoștințele de bază în domeniul producției, iar cursanții școlilor superioare de partid, în afară de o cultură marxistă superioară, să dobindească într-o ramură a industriei sau agriculturii cunoștințe practice echivalente cu cele pe care le dă o școală tehnică medie.

În activitatea multor organe de partid s-a uitat indicația partidului ca, paralel cu folosirea justă a cadrelor vechi, să fie promovați cu curaj în posturi de conducere activiști tineri, verificați în muncă.

Nu se poate trece cu vederea nici faptul că într-o serie de organe de partid și de stat se promovează timid femeile în posturi de conducere. Este extrem de mic numărul femeilor în munca de conducere în partid și aparatul sovietic, în special în rîndurile secretarilor de comitate de partid, președinților de comitate executive ale Sovietelor de deputați ai oamenilor muncii, conducătorilor de întreprinderi industriale, colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri.

Din cauza lipsurilor serioase în selecționarea și educarea cadrelor, precum și din cauza mării — uneori nejustificate de interese muncii — a activiștilor, are loc o fluctuație extrem de mare a cadrelor. Unele organe de partid mai au încă o atitudine formală față de studierea calităților și lipsurilor cadrelor, într-o serie de cazuri ele promovează și mută activiști fără a ține seama de calitățile lor politice și profesionale.

Pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor ce sînt în fața partidului are o mare însemnătate repartizarea justă a comuniștilor în economia națională. Nu este firesc ca într-o serie de ramuri ale economiei naționale o mare parte dintre comuniștii care lucrează în aceste ramuri să fie ocupați cu muncă fără vreo legătură directă cu sectoarele hotărîtoare ale producției. De pildă, în întreprinderile industriei cărbunului se numără aproximativ 90.000 de comuniști, iar în muncile din subteran sînt ocupați numai 38.000. În raioanele sătești trăiesc peste 3 milioane de membri și candidați de partid, dar mai puțin de jumătate dintre aceștia lucrează nemijlocit în colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri.

O lipsă serioasă în munca organizatorică de partid a organelor locale ale partidului este slăbirea atenției față de reglementarea creșterii partidului, îndeosebi față de mărirea nucleului muncitoresc în partid. Trebuie să ne orientăm mai hotărît spre îmbunătățirea prin toate mijloacele a compoziției calitative a celor care urmează să fie primii în partid, selecționînd în mod individual în rîndurile partidului comunist muncitori fruntași, îndeosebi muncitori cu profesii de bază, colhoznicii fruntași și partea cea mai bună a intelectualității sovietice.

Sindicatul sovietice sînt chemate să joace un rol important în educarea și instruirea maselor de milioane de muncitori și funcționari, în mobilizarea lor pentru creșterea în vederea luptei pentru dezvoltarea și perfecționarea producției, în ridicarea bunei slări materiale și a nivelului cultural-tehnic al oamenilor muncii. Or, nivelul activității sindicale rămîne vădit în urma față de cerințele vieții, față de sarcinile trasate de partid. Ceea ce lipsește în primul rînd organelor noastre sindicale, inclusiv Consiliul Cen-

tral al Sindicatelor din U.R.S.S. este combativitatea, înfălcărea creatoare, ascuțimea, principialitatea și inițiativa în punerea problemelor fundamentale, de însemnătate vitală, indiferent dacă este vorba de măsuri în vederea sporirii productivității muncii sau, bunăoară, în problemele salarizării, construcțiilor de locuințe, satisfacției nevoilor de trai ale muncitorilor și funcționarilor. După cum se știe, în întreprinderi se încheie contracte colective. De regulă, aceste contracte nu se îndeplinesc, iar sindicatele nu iau altitudine, ca și cînd totul ar fi în ordine. În general trebuie spus că sindicatele au încetat orice dispută cu cadrele conducătoare de economie, că între ele domnește liniște și pace. Or, în interesul muncii, nu trebuie să le temă să strici relațiile, uneori este chiar folositor să ai și controverse în toată regula.

Trebuie să obținem ca sindicatele să fie într-adevăr pentru masele de muncitori și funcționari o școală leninistă de conducere și de gospodărie, o școală a comunismului. Este absolut evident că în acest scop partidul trebuie să le acorde mai mult ajutor practic în muncă. Sindicatele trebuie să folosească mai larg decît pînă în prezent constăturile de producție, activile economice și alte forme de participare a muncitorilor la conducerea producției.

Un loc important în viața socială a țării îl ocupă glorioșul nostru Comsomol leninist. Reunind în rîndurile sale peste 18 milioane de tineri și tinere, Comsomolul participă activ la construcția economică și culturală, ajută partidul să educe tinerul în spirit comunist. Totuși în activitatea organizațiilor comsomoliste, îndeosebi în munca lor ideologică-educativă, există lipsuri serioase. Uneori, organizațiile comsomoliste nu știu să atragă tineretului la muncă practică, înlocuindu-l cu munca organizatorică și rezoluții, cu măsuri de paradă și cu zarvă. Pentru a înălța aceste lipsuri trebuie, în primul rînd, îmbunătățită conducerea de către partid a Comsomolului, deoarece în această rezidă izvorul principal al forței și activității sale creatoare.

În scopul îmbunătățirii continue a activității organizațiilor de partid trebuie introduse în Statutul P.C.U.S. unele modificări parțiale, dictate de viață. Experiența arătată că unele țete din Statut nu corespund normelor statornicite ale vieții de partid. În unele comitate regionale, de ținut, Comitetele Centrale ale partidelor comuniste din republicile unionale, precum și în unele comitate raionale și orașenești de partid există în prezent cîte 4-5 secretari în loc de 3 secretari, așa cum prevede Statutul. Conform propunerilor făcute de organizațiile de partid, termenele prevăzute în Statut pentru ținerea plenarelor comitetelor de partid au fost schimbate. Este necesar ca acestea să se ogîndească în Statutul P.C.U.S. Organele locale de partid pun pe bună dreptate problema modificării termenelor prevăzute în Statut pentru ținerea conferințelor de partid. Este indicat să se stabilească convocarea congreselor partidelor comuniste din republicile unionale, a conferințelor de partid de ținut, regionale, districtuale, orașenești (orașele împărțite în raioane), orășenești și raionale, Comitetelor partidelor comuniste din republicile unionale împărțite în regiuni (Ucraina, Bielorusia, Kazahstan, Uzbekistan) se pot ține odată la patru ani.

La Congresul precedent, Comisia Controlului de partid pe de lingă C.C. al P.C.U.S. a fost transformată în Comitetul Controlului de partid, acordîndu-se dreptul de a avea în republici, ținuturi și regiuni, împuterniciți care să nu depindă de organele locale de partid. Viața arătată că nu este nevoie de acest fel de împuterniciți.

Nu mă voi opri asupra altor propuneri de modificare în Statutul partidului, deoarece proiectul lor a fost împărțit tuturor delegaților la Congres.

În munca noastră de zi cu zi trebuie să veghem cu mai multă strictețe asupra îndeplinirii cerințelor Statutului de către toate organizațiile de partid, de către toți comuniștii. Respectarea Statutului constituie una din condițiile cele mai importante ale avîntului întregii muncii organizatorice de partid și muncii politice de partid.

3. Problemele muncii ideologice

Tovarăși! Educația marxist-leninistă a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii, dezvoltarea creatoare a teoriei revoluționare constituie condiția hotărîtoare a succesului în mersul nostru înainte.

În perioada la care se referă raportul, Comitetul Central a adoptat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea muncii ideologice. S-a extins considerabil editarea operelor clasice marxism-leninismului. Au apărut primele volume din cea de-a doua ediție a operelor în 30 de volume ale K. Marx și Fr. Engels. După terminarea celei de-a 4-a ediții a operelor în 35 de volume ale lui V. Lenin a apărut o nouă ediție a biografiei lui Vladimir Ilici, marele întemeietor și conducător al partidului comunist și al statului sovietic. Studierea operelor întemeietorilor marxism-leninismului ajută să înțelegem mai profund legile de dezvoltare a societății, să vedem mai limpede perspectivele, să înțelegem în oamenii sovietici încrederea în victoria comunismului, ajută cauzii construcției comuniste. S-a îmbunătățit studierea de către comuniști a hotărîrilor congreselor și conferințelor partidului și plenarelor C.C. în care și-a găsit expresia politica internă și externă elaborată de partid.

Un eveniment important în viața ideologică a partidului l-a constituit apariția unui manual marxist de economie politică, care a căpătat o largă răspundere alături în țara noastră cît și în străinătate. Deși în propaganda marxism-leninismului s-au obținut anumite succese, situația pe tărîmul muncii ideologice în ansamblu nu se poate satisface. În prezent, principala ei lipsă constă în aceea că ea este ruptă într-o măsură însemnată de practica construcției comuniste.

Încă în 1920, vorbind despre sarcinile propagandei în condițiile trecerii la construcția pașnică, marele Lenin arăta că „propaganda de tip vechi expune, arată prin exemple ce este comunismul. Dar această vechi propagandă nu este bună de nimic, deoarece trebuie să arătăm în mod practic cum trebuie construit socialismul. Întreaga propagandă trebuie construită pe experiența politică a construcției economice. Aceasta este principala noastră sarcină, și dacă cineva s-ar gîndi să înțeleagă acest lucru în sensul vechi al cuvîntului, s-ar dovedi a fi un om rămas în urmă și care nu poate duce muncă de propagandă în rîndurile maselor de țărani și muncitori. Principala noastră politică în momentul de față trebuie să fie construcția economică a statului, pentru a aduna mai multe puduri de cereale, pentru a da mai multe puduri de cărbune, pentru a hotărî cum să folosim mai bine aceste puduri de cereale și de cărbune... Și pe această bază trebuie să fie construită întreaga agitație și întreaga propagandă”. (Opere, ediția rusă, vol. 31, pag. 346).

În întreaga noastră activitate trebuie să ne călăzim de aceste înțelepte indicații ale lui Lenin. Luptînd împotriva manifestărilor de nepăsare față de studierea și elaborarea mai departe a teoriei marxist-leniniste, noi nu putem privi teoria cu ochi de dogmatici, cu ochii unor oameni ruși de viață. Teoria revoluționară nu este o culegere de dogme și formule impleticite, ci o călăuză de luptă în activitatea practică de transformare a lumii, de construire a comunismului. Marxism-leninismul ne învață că teoria ruptă de practică este moartă, iar practica ce nu este luminată de teoria revoluționară este oarbă.

Cunosce oare această țeză de cea mai mare importanță a activității de partid, și în primul rînd lucrătorii de pe frontul ideologic? Da, ei o cunosc. Mulți au învățat-o chiar pe de rost. Totuși, la noi se întîlnesc la tot pasul activiști de partid care încearcă să construiească în mod abstract munca ideologică, ruptă de lupta pentru înfăptuirea sarcinilor practice ale construcției comuniste. Mai mult, astfel de activiști învinuiesc de simplism și practicim pe cei care caută să lege activitatea lor ideologică de practica de zi cu zi. Ei învinuiesc că minimalizează, chipurile, importanța teoriei.

Lucrurile nu stau bine nici în domeniul științei economice. Acest lucru este dovedit de faptul că economiștii noștri n-au creat lucrări serioase cu privire la diferite probleme ale economiei sovietice, nu participă la discutarea celor mai importante probleme ale dezvoltării industriei și agriculturii în cadrul instituțiilor organizate de C.C. al P.C.U.S. Aceasta înseamnă că institutele noastre economice și colaboratorii lor s-au rupt serios de practica construcției comuniste.

Comunismul — spune Lenin — se naște din munca creatoare a milioanele eliberate de cătușele capitalismului și care construiesc o viață nouă. Dar nu toți înțeleg acest lucru. Mai există comuniști care cred că dacă au ținut o conferință despre comunism, ei și-au făcut datoria de membru de partid. Fără să treacă prin explicații necrezate învățătura marxist-leninistă, să propăgînd tezele teoretice ale construcției comunismului, dar noi nu le putem limita la aceasta. Oamenii sovietici așteaptă din partea propagandiștilor și agitatorilor noștri și un ajutor practic, o expunere temeinică a experienței înaintate un stat priceput în ceea ce privește aplicarea acestei experiențe în întreprinderea respectivă, în colhozul respectiv. Iar pentru aceasta, propagandiștii și agitatorii trebuie să cunoască nu numai culturile sau culturile teoretice, ci și economia concretă, să nu se manifeste în general, ci în cunoștință de cauză. În aceasta constă esența problemei.

În condițiile înfăptuirii în țara noastră a trecerii treptate de la

socialism la comunism este deosebit de important nu numai să se studieze operele clasice marxismului, să se explice teoria marxist-leninistă ci și să se transpună teoria în viață, să se obțină crearea unui belsug de bunuri materiale și culturale, creșterea conștiinței comuniste a cetățenilor. Cel ce crede că comunismul poate fi construit exclusiv cu ajutorul propagandei, fără o luptă practică de zi cu zi pentru sporirea producției, pentru ridicarea bunei slări a oamenilor muncii, acela se rostogolește pe panta talmuzismului și bucherismului.

Trebuie să se pună capăt flecăreii politice lipsite de obiect împotriva căreia Lenin s-a pronunțat nu o dată în mod hotărît. Oamenii sovietici cer activiștii noștri ca vorbele lor să fie urmate în toată vremea de fapte. Dacă un comunist știe să rostosească cuvîntări răsunătoare despre însemnătatea marxism-leninismului, dar nu ajută pe oameni să traducă în fapt această măreață învățătură, el nu valorează deloc bani, el nu-și va câștiga în rîndul maselor autoritate și încredere.

Unii bucheri pot interpreta observațiile de mai sus ca o expresie a subprecierii propagandei teoriei marxist-leniniste. Nu este necesar să se polemizeze cu astfel de bucheri. Călăuzindu-se de învățătura marxist-leninistă popular sovietic a construit socialismul. Aceasta este o cucerire de o importanță istorico-mondială. Bizindu-se pe cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării societății, studiind necreț istoria și teoria marxist-leninistă noi trebuie să folosim din plin superioritatea sistemului socialist pentru a accelera la maximum crearea unei puternice baze materiale de producție a comunismului, pentru a spori valorile materiale și culturale destinate oamenilor muncii. Iată ce așteaptă de la noi poporul sovietic și noi trebuie să obținem acest lucru cu orice preț și în timpul cel mai scurt.

Teoria marxist-leninistă a luminat, luminează și ne va lumina calea spre țelul marelui. Nu este nevoie decît de un singur lucru și anume de aplicarea teoriei revoluționare nu în chip dogmatic ci creator, s-o dezvoltăm mai departe în procesul luptei practice pentru comunism pe baza generalizării noi experiențe istorice și a analizei faptelor realității vii. Din păcate, la noi această muncă importantă rămîne încă mult în urmă în numeroase sectoare.

Trebuie să avem în vedere și următorul lucru. Lenin ne-a învățat că în diferite perioade trece pe primul plan cînd o latură cînd alta a marxismului. În prezent, în condițiile luptei societății noastre pentru o înaltă productivitate a muncii, pentru soluționarea sarcinilor economice fundamentale a U.R.S.S., pe primul plan trece latura economică a teoriei marxiste, trec problemele economice concrete.

În ultimii 17 ani, propaganda noastră s-a bazat mai ales pe Cursul scurt de istorie a partidului. Glorioasă istorie a partidului nostru trebuie să fie și de acum înainte unul din principalele izvoare de educare a cadrelor. De aceea este necesar să se întocmească un manual marxist, popular, de istorie a partidului, manual care să se bazeze pe fapte istorice, în care să fie generalizată în mod științific experiența de importanță istorico-mondială a luptei partidului pentru comunism și care să cuprindă istoria partidului pînă în zilele noastre.

În prezent o însemnătate foarte mare are învățătura economică a marxism-leninismului, problemele economice concrete a industriei, agriculturii, construcțiilor, transporturilor și comerțului. În centrul propagandei noastre trebuie să se alege problemele științei economice marxist-leniniste în legătura ei indisolubilă cu practica construcției comuniste.

Sarcinile pregătirii și educării cadrelor noastre în instituțiile de învățămînt superior și în rețeaua învățămîntului de partid reclamă întocmirea unui manual în care să fie expuse bazele marxism-leninismului, în care să fie enunțate într-un mod concis, simplu și clar principalele teze ale învățăturii marxist-leniniste, precum și întocmirea unei cărți care să explice pe înțelesul tuturor bazele filozofiei marxiste. Elaborarea unor astfel de cărți ar avea o mare însemnătate în propagarea concepției științifice materialiste despre lume, în lupta împotriva filozofiei idealiste reacționare.

Trebuie să desăvîșim o activitate intensă pentru întocmirea proiectului noului program al partidului, care pînă acum nu a fost încă pregătit. Evident că proiectul de program trebuie să fie alcătuit concomitent cu planul de perspectivă al dezvoltării economiei și culturii țării noastre în decurs de cîteva cincinale.

Comitetul Central a trebuit să corecteze pe acei activiști care introduceau încurcături și confuzie în unele probleme clare și mai mult rezolvate de partid. Să luăm, de pildă, problema construirii socialismului în U.R.S.S. și a trecerii treptate la comunism.

În cuvîntările lor, unii activiști au dat formulări greșite, cum ar fi, de pildă, că la noi au fost construite deocamdată doar bazele socialismului, adică fundamentul socialismului. Se știe că încă atunci cînd a fost adoptată noua Constituție a U.R.S.S. (1936), sistemul socialist învîșneșe și se consolidase în toate ramurile economiei naționale. Iar aceasta înseamnă că încă atunci, în țara noastră societatea socialistă era în linia esențială construită și că de atunci ea se dezvoltă pe baza trăsăturilor a relațiilor de producție socialiste. De aceea, a afirma că la noi au fost construite doar bazele socialismului ar însemna să-i dezonțăm pe comuniști și pe toți oamenii sovietici în problema extrem de importantă a perspectivei dezvoltării țării noastre.

Se observă că uneori se cade și în cealaltă extremă în interpretarea problemei dezvoltării socialismului. La noi există și activiști care au înțeles teza privind trecerea treptată de la socialism la comunism ca o chemare la înfăptuirea directă în această etapă a principiilor societății comuniste. Unele capete înfierbîntate au hotărît să construiască socialismul este deja complet terminată și au început să înființeze un tablou amănunțit al trecerii la comunism. Pe terituri acestor concepții utopice a început să prindă rădăcini o atitudine de desconsiderare față de principii socialist al contereșării materiale a lucrătorilor în rezultatele muncii lor. S-au făcut propuneri neîntemeiate cu privire la necesitatea de a forța înlocuirea comerțului sovietic prin schimbul direct de produse. Într-un cuvînt a început să se răspîndească o atitudine de nepăsare și autoînșirire. S-au găsit „înțelepți” care au început să opună industria ușoară industriei grele, afirmînd că dezvoltarea cu precădere a industriei grele a fost necesară numai în primele etape ale economiei sovietice și că acum nu ne-a mai rămas decît să forțăm dezvoltarea industriei ușoare.

Se înțelege că partidul a dat riposta cuvenită încercărilor de a diminua rezultatele obținute în construcția socialistă, îndreptînd totodată pe cei care ticluiau proiecte năstrușnice, fanteziste și care, rupîndu-se de realitatea vie, au provocat o confuzie dăunătoare în problemele fundamentale ale dezvoltării economiei socialiste.

Nu mai lăudăroși incorrigibili pot închide ochii în fața faptului că din punct de vedere economic noi nu am întrecut încă cele mai dezvoltate țări capitaliste, că la noi nivelul producției nu este încă suficient în vederea asigurării unei vieți înaltă pentru toți membrii societății, că în țara există încă multe deficiențe și neîndepliniri în domeniul construcției economice și culturale.

Trebuie să se înțeleagă că erorile de ordin teoretic, iluziile utopice împiedică pe activiști să se orienteze în mod just în sarcinile practice, introduc note false în munca ideologică.

Organizațiile de partid au datorat și-a ascuțită vigilența în activitatea ideologică, să păzească riguros puritatea teoriei marxiste, să ducă o luptă hotărîtă împotriva recidivelor ideologice burgheze, să intensifice ofensiva împotriva rămășițelor capitalismului în conștiința oamenilor, să demaște pe purtătorii acestor rămășițe.

În această ordine de idei noi trebuie să trecem sub tăcere faptul că unii activiști încearcă să transpună în domeniul ideologiei teza absolut justă cu privire la posibilitatea coexistenței pașnice a țării lor cu sisteme social-politice diferite. Aceasta este o eroare dăunătoare. Faptul că nu ne pronunțăm pentru coexistența pașnică și în trecere economică cu capitalismul nu ne îndreptățește deloc să tragem concluzia că putem slăbi lupta împotriva ideologiei burgheze, împotriva rămășițelor capitalismului în conștiința oamenilor. Sarcina noastră este de a demasca necrezută ideologia burgheză, de a scoate în evidență caracterul ei dușmănos poporului, caracterul ei reacționar.

În lupta pe care o duc partidul nostru împotriva ideilor perimate și a concepțiilor lumii vechi, pentru propagarea și afirmarea ideologiei comuniste, un rol însemnat revine presei, literaturii și artei. Relevînd realizările considerabile din acest domeniu, trebuie să spunem totodată că literatura și arta noastră rămîn încă în multe privințe în urma vieții, a realității sovietice, care sînt înfîntate mai bogate decît orînduirea lor în artă și literatură. E firesc să ne punem întrebarea: nu și-au slăbit oare legătura cu viața unii dintre scriitorii și oamenii noștri de artă?

Arta și literatura țării noastre pot și trebuie să tindă să devină primele în lume nu numai prin bogăția conținutului, ci și prin forța și măiestria artistică. Nu trebuie să ne mulțumim cu opere șterse, superficiale așa cum fac unii tovarășii din organele de artă, din redacții și edituri. Descrieri nu se dă o suficiență ripostă mediocrității și denaturării, ceea ce aduce prejudicii dezvoltării artei și educației artistice a poporului.

Putem constata unele progrese în domeniul cinematografiei. Am

început să producem mai multe filme. Dar în goana lor după cantitate, cineștiții manifestă deseori o exigență scăzută față de calitatea ideologică și artistică a filmelor, creează filme slabe și superficiale, consacrate unor fenomene mărunte și neînsemnate. Este necesar să se pună capăt acestei practici, avînd în vedere că cinematograful este o armă puternică de educare comunistă a oamenilor muncii.

Partidul a luptat și va lupta și de acum înainte împotriva prezentării realității sovietice într-o lumină falsă împotriva încercărilor de a o potei sau, dimpotrivă, de a defăima și ponegri cuceririle poporului sovietic. Activitatea creatoare în domeniul literaturii și artei trebuie să fie pătrunsă de spiritul luptei pentru comunism, să sădească în inimii optimism, fermitate convingerilor, să dezvolte conștiința socialistă și disciplina tovarășească. Trebuie să se acorde o deosebită atenție întăririi continue a rolului presei în întreaga activitate ideologică-politică și organizatorică.

O sarcină importantă este îmbunătățirea activității culturale-educative la sate. Desori munca culturală la sate este neglijată, iar astfel de mijloace ca radioul, presa, cluburile și bibliotecile nu sînt bine folosite. Desori activitatea instituțiilor culturale este ruptă de sarcinile practice ale construcției comuniste. Casele de cultură, cluburile, bibliotecile, colturile școlii trebuie să devină puncte de rezam ale organizațiilor de partid în activitatea politică de masă și cultural-educativă. Contribuind la propagarea experienței înaintate, la studierea agrotehnicii, aceste instituții trebuie să joace un rol important în înfăptuirea programului avîntului continuu al agriculturii.

Sîntem datorii să folosim mai bine toate mijloacele muncii ideologice pentru a realiza noi succese în construcția comunistă. Călărea ideologică a cadrelor, a tuturor comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii a constituit și va constitui obiectul preocupărilor permanente a partidului nostru.

Așadar, în domeniul construcției de partid, al conducerii organizatorice și al muncii politico-ideologice — în fața noastră stau următoarele sarcini:

1. Să ridicăm și de acum înainte prin toate mijloacele rolul partidului ca forță conducătoare și îndrumătoare a poporului sovietic în întreaga viață de stat, obștească, economică și culturală a U.R.S.S., să extindem și să înțărăm și mai mult legăturile partidului cu masele, să ridicăm și mai mult prestigiul lui; să pășim și să înțărăm unitatea și coeziunea partidului și a nucleului său conducător, să respectăm cu strictețe principiul conducerii colective în partid; să deslășurăm și mai larg critica și autocritica, dezvoltînd cu curaj lipsurile în toate domeniile construcției economice și culturale.

2. Să desăvîșim democrația internă de partid și pe această bază să dezvoltăm inițiativa și să sporim spiritul de răspundere la organizațiile de partid și al tuturor comuniștilor; să perfecționăm activitatea organizatorică a organizațiilor de partid și s-o îndrumăm spre rezolvarea sarcinilor practice ale construcției comuniste; să îmbunătățim munca de selecționare, educare și repartizare a cadrelor; să sporim rolul sindicatelor și al Comsomolului în rezolvarea sarcinilor construcției comuniste.

3. Să ridicăm la un nivel mai înalt munca ideologică a tuturor organizațiilor de partid, s-o axăm pe rezolvarea sarcinilor practice ale construcției comunismului; să asigurăm însușirea creatoare de către comuniști a teoriei și experienței istorice a partidului. Să sporim vigilența în munca ideologică, să ducem o luptă întransigentă împotriva ideologiei burgheze; să intensificăm munca de educare comunistă a maselor și de înlăturare a rămășițelor capitalismului din conștiința oamenilor; să folosim mai activ și mai activ în acest scop toate mijloacele de influențare ideologică — propagandă, agitație, presa, radioul, organizațiile și instituțiile culturale-educative, știința, literatura și arta.

★

Tovarăși! Poporul sovietic a parcurs un drum mare și glorios. Sub conducerea partidului său comunist a obținut mari cuceriri istorice. Victoriile noastre au fost obținute în lupta înverșunată împotriva dușmanilor interni și externi. Pe această cale poporul sovietic a biruit multe greutăți și lipsuri. El traduce în viață cu consecvență și fermitate planurile de transformare a țării, grandioasele planuri de dezvoltare a economiei socialiste.

Succesele obținute de Uniunea Sovietică curură și însuflețesc poporul nostru și pe toți prietenii noștri. Chiar și adversarii noștri au fost nevoiți să-și schimbe tonul. În timp ce primul plan cincinal sovietic l-au înfrîntat cu ironie și neîncredere în forțele statului socialist, astăzi ei sînt alarmați. Chiar și orbii văd acum ce rezultate gigantice au obținut clasa muncitoare, țărănimea muncitoare, întregul popor al Uniunii Sovietice. Luptînd și soarta în propriile sale mâini și creîndu-și conștientizarea partidului primul stat socialist din lume al muncitorilor și țărănilor, poporul nostru muncește neobosit pentru construirea societății comuniste, dînd un exemplu însuflețitor tuturor popoarelor lumii. (Aplauze prelungite).

Tara Sovietică se află acum în plin avînt. Vorbind la figurat, ne-am urcat pe o asemenea culme, am atins o asemenea înălțime, de unde se întrezărește deja vizibil orizonturile largi ale căii spre țelul final — societatea comunistă. (Aplauze prelungite).

Greu, nespun de greu a fost drumul pe care l-a deschis pentru prima oară țara noastră suînd spre o asemenea culme. Dar nici un fel de greutăți nu au

VIAȚA DE PARTID

Să studiem și să răspundim experiența înaintată a organizațiilor de partid

Acum câteva zile a avut loc ședința plenară a Comitetului regional P.M.R. Galați împreună cu activul său. Plenara a dezbătut documentele celui de-al II-lea Congres al partidului...

Plenara Comitetului regional de partid Galați cu activul de partid

al P.M.R. prezentat la Congres de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Ștefan Milcu, Gheorghiu-Dej.

Principalul obiectiv al organizațiilor de partid din întreprinderi — creșterea productivității muncii

Darea de seamă a comitetului regional de partid prezentată de tovarășii Radu Dulgheru, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional de partid Galați, a analizat în lumina raportului de activitate al C.C. al P.M.R. activitatea...

viității muncii, din ce se compune prețul de cost al producției la fiecare operație, ceea ce a făcut ca în anul 1955 întreprinderea să realizeze beneficii peste plan...

Analizând sarcinile trasate de Congres pentru dezvoltarea cu precădere a industriei grele și pentru creșterea celorlalte ramuri industriale, darea de seamă și participarea la plenară au acordat o deosebită atenție muncii politice și organizatorice pentru ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost în întreprinderile din regiune.

Atât darea de seamă cât și unii participanți la plenară au arătat că în numeroase întreprinderi nu se acordă atenția cuvenită folosirii depline a atenției noi cu care sînt înzestrate. La șantierul naval-Galați, de pildă, dacă s-ar fi realizat ideile planificate de utilizare a mașinilor și agregatelor s-ar fi putut produce un remorcher maritim în plus.

Participanții la adunare au arătat că în unele întreprinderi mai sînt lipsuri serioase și în respectarea disciplinei în muncă. La uzinele metalurgice „Progresul” absențele nemotivate de la lucru au reprezentat în anul 1955, 938.000 ore om. În aceste ore pierdute s-ar fi putut construi încă 35 excavatoare. Unii vorbitori printre care și tov. I. Bostănică, secretarul unei organizații de bază din Brăila, au arătat că lipsurile existente în activitatea unor organizații de partid din întreprinderile regiunii Galați se datoresc și stilului de muncă al unor membri și activiști ai comitetului regional de partid și ai comitetelor orășenești, care au o slabă legătură cu organizațiile de bază, deseori se mărginesc la a aduna date și a întocmi statistici și rapoarte.

Tov. Ion Enclu, secretarul organizației de bază de la „Industria Sirmii”, a arătat printre altele că organizația de partid a organizat convorbiri și seminare la care muncitorii au învățat care sînt căile de creștere a productivității muncii.

Pe calea vieții noi

Din darea de seamă și din discuțiile purtate în cadrul plenerii comitetului regional cu activul său a reieșit că în muncă pentru transformarea socialistică a agriculturii organizarea și organizarea de partid din regiune au câștigat o bogată și prețioasă experiență. În anii care au trecut de la plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949 agricultura regiunii a fost înzestrată cu un număr mare de tractoare și mașini agricole; mii de țărani muncitori au pornit cu încredere pe drumul arătat de partid, de transformare socialistică a agriculturii.

format tarlale în satele Băleni, Cuca, Smulți și Oasele. Pe aceste tarlale s-au organizat vizite și s-a arătat că în comuna Smulți s-au obținut de pe terenurile tarlalizate cîte 2.100 kg. grâu la ha, și 2.332 kg. porumb la ha. Iața de 1.700 kg. porumb la ha, cît s-a obținut în comuna Crăești, unde terenul nu este tarlalizat.

În regiune au luat ființă 591 gospodării colective și întovărășiri agricole în care au intrat 56.516 familii cu o suprafață de 206.670 hectare ceea ce a făcut ca sectorul socialist să reprezinte 48,6% din suprafața arabilă a regiunii. Un succes deosebit l-a constituit acțiunea de tarlalizare a terenurilor care a cuprins cea mai mare parte din suprafața arabilă a regiunii.

Prin tarlalizarea întregii suprafețe arabile a raionului — a arătat în continuare vorbitorul — pe lângă faptul că a sporit producția la ha, a fost usorată munca pentru formarea de gospodării colective și întovărășiri agricole.

Participanții la adunare au împărtășit din experiența muncii organizațiilor de partid și sfaturilor populare în cooperativizarea agriculturii și sporirea producției la hectar.

În raionul Bujoru există în momentul de față numai două sate fără gospodării colective, dar și din aceste sate s-au primit deja cereri pentru constituirea de gospodării colective. De asemenea mulți țărani muncitori din raion s-au unit în forme simple de într-ajutorare.

Tov. Vasile Dobre, prim-secretar al Comitetului raional de partid Filimon Sirbu, a arătat că veniturile mari obținute de gospodăriile colective, întărirea lor economică și organizatorică și popularizarea largă a acestor succese a făcut ca țărani muncitori cu gospodării individuale să se convingă că singura cale spre binele este calea gospodăriei colective. În ultimul timp mulți de țărani muncitori s-au unit în gospodării colective și au intrat în cele existente. În raion Congresul colectiv, iar după ce la ședința de ședință dezbătute documentele Congresului s-au format încă 7 gospodării colective. În raion sînt în prezent 38 gospodării colective și 53 întovărășiri agricole care dețin 64% din suprafața arabilă a raionului. În numele Comitetului raional de partid Filimon Sirbu, tov. Vasile Dobre și-a luat angajamentul să popularizeze documentele Congresului în rândurile țărănilor muncitori și, respectându-se cu strictețe liberul consimțămînt, să se ajungă ca pînă la sfîrșitul anului 1957, toți țărani muncitori din raion să facă parte din gospodării colective și întovărășiri agricole.

În plenară s-au discutat și sarcinile trasate de Congres cu privire la îmbunătățirea muncii gospodăriilor agricole de stat.

Tov. Vasile Dobre, prim-secretar al Comitetului raional P.M.R. Bujoru, în raion, cu cîteva ani în urmă terenurile erau fărîmițate în 150.000 parcele. În comunele de răzeși ca Oancea, Virlezi, Smulți și altele au existat parcele de teren sub formă de cîște, împărțite încă de pe vremea lui Ștefan cel Mare, late de cîteva metri și lungi de mai mult kilometri.

Referindu-se la desăvîșirea întrecerii socialiste, vorbitorul a arătat în continuare că multe organizații de partid și comitete de întreprindere rezumă întrecerea socialistă numai la stringerea de angajamente. Unele organizații de partid și comitete de întreprindere în loc să popularizeze rezultatele tuturor muncitorilor, care sînt în marea majoritate, prezintă numai rezultatele „virii” a unui număr restrîns de fruntași în producție. Un lucru important în întrecerea socialistă este evidența. O evidență simplă, clară face mult. Cînd oamenii își cunosc angajamentele și realizările, obțin și succese mai mari în muncă.

Comitetul raional de partid, organizînd munca politică în rîndul țărănilor muncitori a reușit cu ajutorul inginerilor și tehnicienilor agronomi și al sfaturilor populare să desăvîșească acțiunea de tarlalizare, comasînd parcele de teren. La început s-au

Președintele Comitetului executiv al Statului popular raional Călmățui, tov. Alexandru Neagu, a arătat că pentru a obține recolte și mai bogate decît în anul trecut, comitetul raional de partid și comitetul executiv al statului popular au dat o mare atenție răspîndirii metodelor agronomice înaintate. Pentru însămînțările de primă-

vară s-au pregătît 204 tone sămînță selecționată de porumb. Încă din toamnă au fost făcute arături adînci pe o suprafață de 35.000 ha, s-au destelenit 36.000 ha, iar aceste culturi cu transportul îngrășămintelor la timp.

În lucrările plenerii comitetului regional de partid cu activul său un loc important l-au ocupat problemele vieții interne de partid. Din dezbateri a reieșit că în ultimul timp comitetul regional, comitetele raionale și orășenești de partid și-au îmbunătățit metodele de muncă cu organizațiile de partid și cu organele economice și de stat. Comitetul regional de partid se ocupă mai atent de selecționarea și promovarea de cadre în diferite munci de răspundere și în special de întărirea comitetelor raionale de partid sătești. În ultima vreme, comitetul regional de partid a îmbunătățit controlul îndeplinirii hotărîrilor. Dezbaterile au arătat însă că nu s-a reușit încă să se pună capăt formelor birocratice de control. Unii membri ai Comitetului regional de partid și ai Comitetelor raionale de partid Galați, Brăila, Măcin și altele se deplasează rar pe teren, trec „din fuga mașinii” pe la organizațiile de bază, fără să le dea un ajutor concret și calificat.

Lucrările plenerii comitetului regional de partid cu activul său au acordat o atenție deosebită muncii de partid și comitetelor raionale și orășenești, organizațiile de bază pentru primirea de candidații și noi membri de partid. Mai mult vorbitori printre care și tov. Ion Gaie, secretar al comitetului regional de partid, au arătat că comitetul regional de partid și comitetele orășenești și raionale nu s-au îngrijit de reglementarea compoziției sociale a partidului, lăsînd ca această muncă de însemnată vitală pentru întărirea partidului să se desăvîșească la voia întâmplării.

La încheierea discuțiilor a luat cuvîntul tov. Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Vorbitorul s-a ocupat pe larg de sarcinile ce revin Comitetului regional de partid Galați în lumina Hotărîrilor Congresului subliniînd că cea mai importantă sarcină pusă în fața întregului popor muncitor de către Congres este creșterea continuă a productivității muncii. Măsurii mai multe, mai bune și mai ieftine se pot obține numai dacă ridicăm neîncetat productivitatea muncii. Organizațiile de partid — a arătat vorbitorul — au datoria să desăvîșească o asemenea muncă politică înscrisă în toți muncitorii să înțeleagă importanța creșterii productivității muncii.

Vorbitorul s-a ocupat în continuare de principalele căi care duc la creșterea productivității muncii, arătînd că utajul cu care sînt înzestrate întreprinderile din regiune este folositor nesatisfăcător. Din cauza unei proaste folosiri a mașinilor, în unele întreprinderi sînt multe locuri înșubre care fac să se piardă mult timp și energie de muncă. Experiența înaintată nu poate totuși este studiată și răspîndită. Este necesar ca organizațiile de partid și sindicale, conducerea tehnic-administrativă să studieze și să aplice în permanență tot ce este nou în ramura de industrie respectivă. Organizațiile de partid trebuie să îndrumă și să ajute sindicatele ca acestea să pună în centrul activității lor organizarea și conducerea întrecerii socialiste, extinderea experienței înaintate, ridicarea celor rămași în urmă la nivelul fruntașilor.

Tov. Gh. Apostol s-a ocupat amănunțit de rolul consfătuirilor de producție, mijloc de a atrage pe muncitori la dezbaterile problemelor de producție. În numeroase întreprinderi consfătuirile de producție sînt convocate destul de des, uneori chiar pe des, dar multe din ele nu sînt bine pregătite, se desăvîșesc formal. În consfătuiri trebuie să se discute posibilitățile unei mai bune organizări a procesului de producție, să fie scoase la iveală lipsurile care frînează creșterea productivității muncii etc.

Referindu-se la desăvîșirea întrecerii socialiste, vorbitorul a arătat în continuare că multe organizații de partid și comitete de întreprindere rezumă întrecerea socialistă numai la stringerea de angajamente. Unele organizații de partid și comitete de întreprindere în loc să popularizeze rezultatele tuturor muncitorilor, care sînt în marea majoritate, prezintă numai rezultatele „virii” a unui număr restrîns de fruntași în producție. Un lucru important în întrecerea socialistă este evidența. O evidență simplă, clară face mult. Cînd oamenii își cunosc angajamentele și realizările, obțin și succese mai mari în muncă.

Referindu-se la desăvîșirea întrecerii socialiste, vorbitorul a arătat în continuare că multe organizații de partid și comitete de întreprindere rezumă întrecerea socialistă numai la stringerea de angajamente. Unele organizații de partid și comitete de întreprindere în loc să popularizeze rezultatele tuturor muncitorilor, care sînt în marea majoritate, prezintă numai rezultatele „virii” a unui număr restrîns de fruntași în producție. Un lucru important în întrecerea socialistă este evidența. O evidență simplă, clară face mult. Cînd oamenii își cunosc angajamentele și realizările, obțin și succese mai mari în muncă.

Referindu-se la desăvîșirea întrecerii socialiste, vorbitorul a arătat în continuare că multe organizații de partid și comitete de întreprindere rezumă întrecerea socialistă numai la stringerea de angajamente. Unele organizații de partid și comitete de întreprindere în loc să popularizeze rezultatele tuturor muncitorilor, care sînt în marea majoritate, prezintă numai rezultatele „virii” a unui număr restrîns de fruntași în producție. Un lucru important în întrecerea socialistă este evidența. O evidență simplă, clară face mult. Cînd oamenii își cunosc angajamentele și realizările, obțin și succese mai mari în muncă.

Referindu-se la desăvîșirea întrecerii socialiste, vorbitorul a arătat în continuare că multe organizații de partid și comitete de întreprindere rezumă întrecerea socialistă numai la stringerea de angajamente. Unele organizații de partid și comitete de întreprindere în loc să popularizeze rezultatele tuturor muncitorilor, care sînt în marea majoritate, prezintă numai rezultatele „virii” a unui număr restrîns de fruntași în producție. Un lucru important în întrecerea socialistă este evidența. O evidență simplă, clară face mult. Cînd oamenii își cunosc angajamentele și realizările, obțin și succese mai mari în muncă.

Referindu-se la desăvîșirea întrecerii socialiste, vorbitorul a arătat în continuare că multe organizații de partid și comitete de întreprindere rezumă întrecerea socialistă numai la stringerea de angajamente. Unele organizații de partid și comitete de întreprindere în loc să popularizeze rezultatele tuturor muncitorilor, care sînt în marea majoritate, prezintă numai rezultatele „virii” a unui număr restrîns de fruntași în producție. Un lucru important în întrecerea socialistă este evidența. O evidență simplă, clară face mult. Cînd oamenii își cunosc angajamentele și realizările, obțin și succese mai mari în muncă.

V. RUS I. HERTEG

Consfătuirea oamenilor de știință sub auspiciile Comitetului Național pentru Apărarea Păcii

În întîmpinarea sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii ce va avea loc la începutul lunii aprilie, sesiune consacrată problemei dezarmării și interzicerii armelor atomice, oamenii de știință din Capitală s-au adunat joi după-amiază într-o consfătuire la Casa oamenilor de știință a Academiei R.P.R. Consfătuirea a fost organizată sub auspiciile Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Au participat academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., cercetători științifici, reprezentînd toate ramurile științei. Consfătuirea a fost prezidată de acad. prof. dr. Ștefan Milcu, secretar al Academiei R.P.R. Au luat cuvîntul acad. S. Stoilov, președinte al secției de științe matematice și fizice a Academiei R.P.R., acad. Mihai Benic, prim-secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., prof. univ. Valer Novacu, membru corespondent al Academiei R.P.R., și aspirantul în științe filologice Teofil Teaha.

La sfîrșit a fost adoptată în unanimitate o moțiune prin care oamenii de știință din Capitală cer cu energie adoptarea unor măsuri concrete în vederea încetării cursei inamîrilor și interzicerii armelor de distrugere în masă. (Agerpres)

Sesiune științifică

Miercuri seara a avut loc în aula Facultății de științe juridice din Capitală ședința de încheiere a lucrărilor celei de-a 2-a sesiuni științifice a Institutului pentru perfecționarea și specializarea medicilor și farmacistilor.

În cele 3 zile de lucrări au fost prezentate 173 comunicări științifice. Au fost prezentate lucrări ale acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. dr. A. Kreindler, acad. dr. Al. Rădulescu, acad. dr. M. Nasta, acad. dr. D. Combiescu și altele oameni de știință. Numeroși specialiști prezenți la sesiune au purtat discuții asupra problemelor ridicate de aspectele unor boli mai răspîndite ca: reumatismul urecilor, tuberculoza, epilepsia, arteritele, probleme de chirurgie cardio-pulmonară, boala hipertensivă etc.

Ședința de încheiere a sesiunii a fost prezidată de acad. prof. dr. C. I. Parhon. Tov. dr. M. Saragea, locțiitor al ministrului Sănătății, a vorbit despre sarcinile care stau în fața oamenilor de știință, cercetătorii în domeniul medicinei, de a dezvolta lucrările de studiu pentru găsirea unor noi căi de combatere a bolilor mai răspîndite. Cuvîntul de încheiere a lucrărilor a fost rostit de conf. dr. C. G. Dimitriu, rectorul Institutului pentru perfecționarea și specializarea medicilor și farmacistilor. (Agerpres)

Consfătuirea inovatorilor din agricultură și silvicultură

În zilele de 15 și 16 februarie a avut loc în București, în sala Consiliului Central A.S.I.T., din strada M. Eminescu, prima consfătuire pe țară a inovatorilor din agricultură și silvicultură.

Consfătuirea a fost organizată de Ministerul Agriculturii, Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, Ministerul Silviculturii, C. C. al Sindicatului muncitorilor agricoli și Consiliul Central A.S.I.T. La consfătuire au luat parte muncitori ingineri și tehnicieni din gospodăriile agricole de stat. S. M. T. urci, centrele mecanice, stațiuni experimentale, precum și specialiști din diferite instituturi.

Ing. Dan Brezeanu, director al Direcției tehnice din Ministerul Agriculturii, a arătat în referatul prezentat că în cursul anului 1955 s-au înregistrat în sectorul agro-silvic 1.415 propuneri de inovații, cu 300 mai mult decît în anul 1954. Inovațiile aplicabile în special în domeniul mecanizării și în silvicultură aduc economii anuale antecalculate în valoare de 28.480.000 lei.

În cadrul consfătuirii a fost expus planul tematic de inovații pe anul 1956. Participanții au vizitat apoi „Expoziția inovațiilor din sectorul agro-silvic” deschisă cu ocazia consfătuirii în pavilionul din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin”. (Agerpres)

Comemorarea actorului sovietic I. M. Moskvin

În sala Studio a Teatrului Național „I. L. Caragiale” a avut loc joi dimineață comemorarea a 10 ani de la moartea marelui actor sovietic Ivan Mihailovici Moskvin, unul din fondatorii Teatrului de Artă din Moscova.

Cu acest prilej, actorul Radu Beligan, artist erudit al R.P.R., a evocat viața și activitatea lui I. M. Moskvin, unul din cei mai reprezentativi și mai iubii artiști sovietici. (Agerpres)

INFORMAȚII

Vineri 17 februarie la orele 18 va avea loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. o adunare comemorativă cu prilejul împlinirii a 75 de ani de la moartea marelui scriitor rus F. M. Dostoievski. Va conferența acad. democianul Zaharia Stancu.

Adunarea are loc sub auspiciile Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. și Consiliului General A.R.L.U.S.

În ziua de azi s-a avut loc în sala A.S.I.T. din str. Mihail Eminescu din Capitală sub auspiciile Consiliului General A.R.L.U.S. și Consiliului Central A.S.I.T. conferința ing. V. L. Poliscuik de la uzina de turbine „Stalin” din Leningrad intitulată „Stadiul actual și perspectivele de dezvoltare ale construcției staționare de turbine cu aburi și cu gaze din U.R.S.S.”.

Conferința care a fost însoțită de explicații tehnice a fost urmată de deosebit interes de numeroși specialiști din industria constructoare de utilaj energetic din țara noastră. (Agerpres)

Oaspeți din partea partidelor frățestre comuniste și muncitorești la cel de-al XX-lea Congres al P. C. U. S.

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite: La cel de-al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice participă, în calitate de oaspeți, delegații a 55 de partide frățestre comuniste și muncitorești.

Din partea: Partidului Comunist Chinez: tovarășii Ciu De, Den Siao-pin, Tan Cjen-lin, Van Cia-șin, Liu Siao; Partidului Muncitoresc Unit Polonez: tovarășii B. Bierut, J. Cyrankiewicz, A. Zawadzki, J. Berman, E. Morawski; Partidului Comunist din Cehoslovacia: tovarășii A. Novotny, A. Zapotocky, V. Siroky, Z. Fierlinger, R. Barak; Partidului Comunist Francez: tovarășii M. Thorez, J. Duclos, G. Cogniot, P. Doize; Partidului Comunist Italian: tovarășii P. Togliatti, M. Scoccimarro, R. Montagnana, A. Bongliani, S. Cacciapuoti, P. Butalini; Partidului Socialist Unit din Germania: tovarășii W. Ulbricht, O. Grotewohl, K. Schirdewan, A. Neumann; Partidului celor ce muncesc din Ungaria: tovarășii M. Rakosi, I. Kovacs, B. Szalai; Partidului Muncitoresc Român: tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chișinevici, M. Constantinescu, P. Borilă; Partidului Comunist din Bulgaria: tovarășii V. Cervenkov, A. Iugov, R. Damianov, D. Ganev, T. Zvezdov; Partidului Muncii din Albania: tovarășii E. Hodja, M. Shehu, G. Nushi, P. Konzi, E. Pacram; Partidului Muncii din Coreea: tovarășii Toi En Ghen, Li He Sun, He Bin, Li San Cio; Partidului celor ce muncesc din Vietnam: tovarășii Ciung Tin, (Truong Sin), Le Dik Tho; Partidului Comunist din Indonezia: tovarășii D. N. Aidit; Partidului Popular Revoluționar Mongol: tovarășii I. Tedenbal, D. Damba, D. Tumur-Ocir; Partidului Comunist din India: tovarășii Adjoi Kumar Ghosh;

Partidului Comunist din Spania: tovarășii D. Ibaruri și alți patru reprezentanți ai partidului; Partidului Comunist al Marii Britanii: tovarășii H. Pollitt, P. Dutt, D. Mathews;

Partidului Comunist din Germania: tovarășii M. Relmann și alți doi reprezentanți ai partidului; Partidului Comunist din Austria: tovarășii I. Koplenig, F. Fitrnberg, F. Honner; Partidului Comunist din Argentina: tovarășii V. Codovilla, V. Lorralde, R. Ghioldi; Partidului Comunist din Siria și Liban: tovarășii H. Badgas, N. Sauti, I. Faisal, A. Madoin, S. Savaia; Partidului Comunist din Suedia: tovarășii H. Hagberg, F. Lager, K. Hermansson;

Partidului Comunist din Mexic: tovarășii D. Encina, P. H. Encarnacion, M. Terrazas; Partidului Comunist din Danemarca: tovarășii A. Larsen, I. Nörlund; Partidului Comunist din Norvegia: tovarășii E. Loewlien, I. Lippe, R. Larsen; Partidului Comunist din Triest: tovarășii V. Vidali; Partidului Comunist din Olanda: tovarășii P. de Groof, H. Hoekstra;

Partidului Comunist din Belgia: tovarășii E. Burnelle, A. de Coninck, B. Wolstijn; Partidului Muncitoresc Progresist din Canada: tovarășii T. Buck, S. Ryerson;

Partidului Socialist Unit din Islanda: tovarășii K. Anderson, Thorbjarnarson; Partidului Muncii din Elveția: tovarășii E. Woog, A. Muret;

Partidului Comunist din Luxemburg: tovarășii D. Urbani, J. Hoffmann; Partidului Comunist din Israel: tovarășii S. Mikunis, E. Habbibi;

Partidului Comunist din Uruguay: tovarășii R. Arismendi, E. Pastorino, G. Sapin; La Congres participă de asemenea reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești din următoarele țări: Brazilia, Japonia, Venezuela, Chili, Bolivia, Cuba, Costa-Rica, Columbia, Australia și altele.

Lucrările Congresului al XX-lea al P. C. U. S.

Ședința din seara zilei de 15 februarie

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Ședința din seara zilei de 15 februarie a Congresului al XX-lea al P.C.U.S., care a fost prezidată de N. A. Muhiidinov, a continuat discutarea Raportului de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S. și a Raportului de activitate al Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S.

L. P. Bolșov (organizația de partid din Stavropol) și exprimat convingerea că Congresul al XX-lea va aproba întru totul activitatea Comitetului Central al partidului atît în domeniul politicii interne cît și în cel al politicii externe. Vorbitorul a consacrat o parte considerabilă a cuvîntării sale problemelor economiei întîntului Stavropol. Aici se vor dezvolta noi ramuri ale industriei, printre care industria petroliferă și a gazelor naturale. Gazele naturale vor fi folosite ca materie primă în vederea producției de îngrășămînt și gazele naturale vor alimenta Moscova și o serie de alte orașe.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

D. T. Șepilov a consacrat ultima parte a cuvîntării sale muncii ideologice. A fi un lucrător demn în domeniul ideologic înseamnă a lupta pentru noi succese în construcția economică și culturală, a lupta pentru creșterea conștiinței socialiste a oamenilor sovietici. În legătura cu aceasta, vorbitorul a subliniat, în mod deosebit, sarcina ca propagandă și răspîndirea experienței înaintate să fie organizate într-un fel nou, conform intereselor statului.

Partidul nostru, a declarat în încheiere D. T. Șepilov, cere tuturor lucrătorilor din domeniul ideologic să lupte cu și mai multă pasiune și intranzigență împotriva concepției burgheze despre lume, împotriva lipsei de idei și apolitismului, împotriva oricăror manifestări ale ideologiei burgheze. Munca noastră ideologică trebuie să fie cu adevărat creatoare.

L. I. Brejnev (organizația de partid din Kazahstan) a subliniat că cei peste trei ani care au trecut de la Congresul al XIX-lea au fost ani de grandioasă muncă constructivă; ei s-au caracterizat prin evenimente de o uriasă importanță istorică. Comitetul Central a ridicat sus steagul leninismului și a unit și mai strîns în jurul său rîndurile partidului nostru și ale poporului. C.C. al P.C.U.S. a elaborat măsuri de cea mai mare însemnată în domeniul industriei, agriculturii și a asigurării rezolvarea cu succes a sarcinilor ce stau în fața țării.

Caracterizînd dezvoltarea economiei naționale a republicii, vorbitorul a acordat principala atenție unuia dintre cele mai importante măsuri în domeniul agriculturii, valorificarea pămînturilor înfetele și virgine, care se bucură de aprobarea unanimității și care a devenit o cauză a întregului popor. În Kazahstan au fost destelenite 18 milioane de hectare. Datorită acestui lucru, suprafețele însămînțate se ridică în acest an la 27 milioane hectare, fiind de trei ori mai mari decît în 1953. Producția de cereale va spori anul acesta la 1.400.000.000 de puduri, iar producția de cereale cît stat la 600.000.000 puduri.

Vorbitorul a arătat în continuare că situația dezvoltării creșterii animalelor în Kazahstan continuă încă să fie nesatisfăcătoare. Organizația de partid a republicii lucrează în prezent la crearea unei baze furajare trainice, deoarece lipsa de furaje este una din principalele cauze care frînează dezvoltarea creșterii animalelor. Se speră creșterea producției de furaje însoțite de creșterea cantității de furaje însoțite. O mare importanță va avea alimentarea cu apă și valorificarea urșoarelor masive de pășuni de vară și de iarnă.

L. I. Brejnev a făcut observații critice la adresa Ministerelor unionale ale Siderurgiei și Metalurgiei Neferoase, care nu iau măsurile necesare în vederea dezvoltării rapide în republică a întreprinderilor pentru extracția minereurilor conținînd metale prețioase.

Intreaga desăvîșire a evoluției istorice, a spus D. T. Șepilov, demonstrează superioritatea incontestabilă a sistemului socialist asupra celui capitalist. Această superioritate își găsește expresia în ritmul mai înalt al creșterii producției industriale, în dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție, în lichidarea exploatații și a consumului parazit, în lipsa crizelor economice și a risipei avutului obștească. Socialismul este o ordine în care producția socială are drept scop omul cu nevoile sale și binele poporului. D. T. Șepilov a vorbit despre marea forță de atracție a ideilor socialismului pentru sutele de milioane de oameni din Apus și Răsărit. Oamenii simțind din toate părțile leagă de idealul socialismului toate speranțele lor pentru o viață mai bună. Socialismul este

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

Ștegarul păcii și prietenii tuturor popoarelor mari și mici.

